

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 12 marca 2021 r.
(OR. en)

5212/21

LIMITE

CORLX 10
CFSP/PESC 18
CADREFIN 12
POLGEN 6
FIN 21
COAFR 10
ACP 2
POLMIL 3

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: DECYZJA RADY w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu
na rzecz Pokoju oraz uchylecia decyzji (WPZiB) 2015/528

DECYZJA RADY (WPZiB) 2021/...

z dnia ...

**w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju
oraz uchylecia decyzji (WPZiB) 2015/528**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1, art. 41 ust. 2, art. 42 ust. 4 i art. 30 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, przy wsparciu Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 21 ust. 2 lit. c) Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB) Unii, której integralną część stanowi wspólna polityka bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), ma między innymi na celu utrzymanie pokoju, zapobieganie konfliktom i umacnianie bezpieczeństwa międzynarodowego zgodnie z celami i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych (Karty ONZ).
- (2) W konkluzjach z dnia 17 października 2016 r. w sprawie globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej (zwanej dalej „globalną strategią UE”) Rada stwierdziła, że globalna strategia UE stanowi ramy zgodnego i odpowiedzialnego zaangażowania zewnętrznego we współpracę z innymi podmiotami na rzecz propagowania wartości i interesów Unii w dziedzinie bezpieczeństwa, demokracji, dobrobytu i opartego na zasadach międzynarodowego porządku, wraz z prawami człowieka i praworządnością. W tych konkluzjach stwierdzono również, że wizja polityczna przedstawiona w globalnej strategii UE będzie sprawnie przekładana na konkretne inicjatywy i działania polityczne, skoncentrowane na pięciu priorytetach działań zewnętrznych Unii wskazanych w strategii: wzmocnieniu bezpieczeństwa i obrony; inwestowaniu w odporność państw i społeczeństw w wschodnim i południowym sąsiedztwie Unii; rozwijaniu zintegrowanego podejścia do sytuacji konfliktowych i kryzysowych; propagowaniu i wspieraniu porządków regionalnych opartych na współpracy; oraz wzmocnieniu globalnego zarządzania w oparciu o prawo międzynarodowe, w tym zasady Karty ONZ i akt końcowy z Helsinek.

- (3) W konkluzjach z dnia 22 stycznia 2018 r. w sprawie zintegrowanego podejścia do konfliktów i kryzysów zewnętrznych, które w globalnej strategii UE określa się jako ramy bardziej spójnego i całościowego zaangażowania Unii w konflikty i kryzysy zewnętrzne, Rada ponownie podkreśliła powiązania między zrównoważonym rozwojem, działaniami humanitarnymi oraz zapobieganiem konfliktom i budowaniem pokoju.
- (4) Działania Unii w ramach WPZiB powinny być spójne z politykami i celami działań zewnętrznych Unii i innymi politykami Unii, w szczególności z ogólnounijnymi strategicznymi ramami wsparcia reformy sektora bezpieczeństwa, ze zintegrowanym podejściem do konfliktów i kryzysów zewnętrznych, z unijnym strategicznym podejściem w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, a także z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ. Takie działania powinny też być zgodne z prawem Unii, w szczególności ze wspólnym stanowiskiem Rady 2008/944/WPZiB¹. Nie mogą naruszać szczególnego charakteru polityki bezpieczeństwa i obrony państw członkowskich. Muszą być prowadzone z poszanowaniem zobowiązań Unii i jej państw członkowskich wynikających z prawa międzynarodowego, w szczególności z prawa międzynarodowego dotyczącego praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego.

¹ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

- (5) W konkluzjach z dnia 17 czerwca 2019 r. w sprawie bezpieczeństwa i obrony w kontekście globalnej strategii UE Rada podkreśliła, że kwestie związane ze środowiskiem i zmianą klimatu mają duże znaczenie dla bezpieczeństwa i obrony, uznała znaczenie zmiany klimatu dla misji i operacji w dziedzinie WPBiO oraz wyraziła zadowolenie z faktu, że działania Unii w zakresie zapobiegania konfliktom i zapewniania trwałego bezpieczeństwa w większym stopniu uwzględniają kwestie klimatyczne.
- (6) Na potrzeby WPZiB Unia prowadzi operacje mające wpływ na kwestie wojskowe lub obronne oraz udziela pomocy państwom trzecim oraz organizacjom międzynarodowym i regionalnym, by zwiększyć ich zdolności w odniesieniu do kwestii wojskowych i obronnych lub by wesprzeć wojskowe aspekty prowadzonych przez nie operacji pokojowych.
- (7) W konkluzjach z dnia 14 listopada 2016 r. i z dnia 6 marca 2017 r. w sprawie realizacji globalnej strategii UE w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony Rada przypomniała o konieczności pełnego uwzględnienia wszystkich wymogów w celu dalszego wspierania krajów partnerskich w zakresie zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi we własnym zakresie, również w kontekście misji lub operacji w dziedzinie WPBiO, których zadania obejmują szkolenia, doradztwo lub mentoring w ramach sektora bezpieczeństwa.

- (8) Ponadto w konkluzjach z dnia 14 listopada 2016 r. w sprawie ogólnounijnych strategicznych ram wsparcia reformy sektora bezpieczeństwa Rada przywołała nowe cele odzwierciedlone w globalnej strategii UE oraz zamiar realizacji celów zrównoważonego rozwoju przewidzianych w programie działań do roku 2030. Zatwierdziła również wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zatytułowany „Elementy ogólnounijnych ram strategicznych w celu wspierania reformy sektora bezpieczeństwa” i stwierdziła, że reforma sektora bezpieczeństwa to jeden z kluczowych elementów zapobiegania konfliktom, jako że dotyczy ona potencjalnych czynników wywołujących kryzys; jest także jednym z kluczowych elementów zarządzania kryzysowego i rozwiązywania konfliktów, stabilizacji pokonfliktowej, budowania pokoju i budowania państwowości, gdyż przywraca społeczeństwu rozliczalne instytucje ds. bezpieczeństwa i skuteczne usługi w tym zakresie, tym samym tworząc warunki sprzyjające zrównoważonemu rozwojowi i pokojowi.
- (9) W konkluzjach z dnia 10 grudnia 2018 r. w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa Rada z zadowoleniem przyjęła unijne strategiczne podejście w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa. Rada potwierdziła też, że agenda „Kobiety, pokój i bezpieczeństwo” ma być realizowana w ramach wszystkich działań zewnętrznych Unii i że stanowi istotny element zintegrowanego podejścia do konfliktów i kryzysów zewnętrznych.
- (10) Zgodnie z art. 41 ust. 2 TUE wydatki operacyjne wynikające z realizacji WPZiB są pokrywane z budżetu Unii, z wyjątkiem wydatków przypadających na operacje mające wpływ na kwestie wojskowe i polityczno-obronne oraz przypadków, gdy Rada, stanowiąc jednomyślnie, postanowi inaczej.

- (11) Należy zatem ustanowić Europejski Instrument na rzecz Pokoju (zwany dalej „Instrumentem”), by finansować wspólne koszty operacji i misji wojskowych prowadzonych w ramach WPBiO, a także wydatki operacyjne, w przypadku gdy Rada postanowiła obciążyć takimi wydatkami operacyjnymi państwa członkowskie, na działania zwiększające zdolności państw trzecich oraz organizacji regionalnych i międzynarodowych dotyczące kwestii wojskowych i obronnych oraz wydatki operacyjne na wspieranie wojskowych aspektów operacji pokojowych prowadzonych przez regionalne lub międzynarodowe organizacje lub państwa trzecie,. W ramach Instrumentu nie będą finansowane zdolności, które są finansowane z budżetu Unii. Finansowanie wszelkich działań w ramach Instrumentu będzie wymagało wcześniejszego przyjęcia przez Radę, stanowiącą jednomyślnie, podstawowego aktu prawnego ustanawiającego takie działanie.
- (12) Ze względu na szczególny charakter operacji i misji wojskowych Unii zarządzanie finansami w odniesieniu do wspólnych kosztów takich operacji i misji w ramach Instrumentu podlega innym uzgodnieniom administracyjnym i zasadom niż te dotyczące środków pomocy. Instrument zapewni ciągłość względem uzgodnień wynikających z decyzji Rady (WPZiB) 2015/528¹.

¹ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/528 z dnia 27 marca 2015 r. ustanawiająca mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (ATHENA) oraz uchylająca decyzję 2011/871/WPZiB (Dz.U. L 84 z 28.3.2015, s. 39).

- (13) W konkluzjach z dnia 19 listopada 2018 r. w sprawie bezpieczeństwa i obrony w kontekście globalnej strategii UE Rada odnotowała możliwość, jaką daje proponowany Instrument, by finansować budowanie zdolności partnerów Unii w odniesieniu do kwestii wojskowych lub obronnych zgodnie z celami WPZiB, podkreślając jednocześnie konieczność pełnego wykorzystania możliwości w tym zakresie w ramach budżetu Unii.
- (14) W niniejszej decyzji określono procedury i wymogi przyjmowania i realizowania środków pomocy, które mają być finansowane w ramach Instrumentu, w tym ocen uwrażliwienia na konflikty, ocen ryzyka i skutków, przepisów łagodzących oraz rygorystycznych kontroli i zabezpieczeń, a także oceny zgodności z prawem międzynarodowym, zwłaszcza z międzynarodowym prawem dotyczącym praw człowieka i międzynarodowym prawem humanitarnym. Żadne środki pomocy wymagające wywozu lub transferu towarów znajdujących się we wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej¹ nie mogą naruszać zasad określonych we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB.
- (15) Unia powinna dążyć do optymalizacji wpływu swoich działań zewnętrznych poprzez spójność, jednolitość i komplementarność między Instrumentem a unijnymi instrumentami finansowania zewnętrznego finansowanymi z budżetu Unii, w szczególności na mocy rozporządzenia ustanawiającego Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej, a w stosownych przypadkach z innymi politykami Unii. Rada powinna zapewnić rzeczywistą spójność na wszystkich szczeblach, a Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) powinien zapewnić wytyczne strategiczne dla unijnych operacji wojskowych i środków pomocy, które mają być finansowane w ramach Instrumentu, w szczególności by zapewnić spójność, jednolitość i komplementarność WPZiB, w tym WPBiO.

¹ Dz.U. C 95 z 12.3.2019, s. 1.

- (16) Rada uznaje strategiczne znaczenie, jakie nadal ma afrykańsko-unijne partnerstwo na rzecz pokoju i bezpieczeństwa w ramach wspólnej strategii Afryka–UE, w szczególności ramy współpracy ustanowione na mocy Instrumentu na rzecz Pokoju w Afryce oraz wiodącą rolę Unii Afrykańskiej w utrzymaniu pokoju i bezpieczeństwa na kontynencie afrykańskim. Rada jest nadal zdecydowana budować zdolności Unii Afrykańskiej w tej dziedzinie, zapewniać wsparcie dla operacji pokojowych prowadzonych przez stronę afrykańską oraz wzmacniać afrykańską architekturę pokoju i bezpieczeństwa w celu zapewnienia jej pełnej operacyjności, zgodnie z protokołem ustaleń z dnia 23 maja 2018 r. w sprawie pokoju, bezpieczeństwa i sprawowania rządów między Unią Europejską a Unią Afrykańską, a także podtrzymywać ugruntowane mechanizmy współpracy, w szczególności zintegrowane podejście oparte na partnerstwie, konsultacjach i wzmocnionej koordynacji strategicznej.
- (17) Zgodnie z globalną strategią UE Instrument powinien przyczyniać się do stabilności i pokoju oraz wzmacniania odporności krajów partnerskich. Działania finansowane w ramach Instrumentu powinny uwzględniać potrzeby partnerów Unii w zakresie budowania zdolności, zwłaszcza w jej sąsiedztwie.

- (18) W związku z tym Instrument będzie miał globalny zasięg geograficzny. Dysponując takim zasięgiem, Instrument skutecznie zapewni pełną ciągłość wsparcia i zobowiązań Unii wobec Afryki, zapewni wsparcie dla krajów sąsiadujących z Unią oraz obejmie inne regiony. Instrument zwiększy zdolność Unii do zapobiegania kryzysom i konfliktom oraz do reagowania na nie, przede wszystkim, ale nie wyłącznie w obszarach, w których występują najpilniejsze i najpoważniejsze zagrożenia dla bezpieczeństwa Unii. Instrument ma również służyć wzmocnieniu zdolności krajów partnerskich do zapobiegania kryzysom i do reagowania na nie oraz przyczynić się do zwiększenia odporności tych krajów, tak by mogły one lepiej chronić swoich mieszkańców; ma także wspierać organizacje regionalne i międzynarodowe. Instrument powinien być wykorzystywany jako część zintegrowanego podejścia Unii, przy jak najlepszym wykorzystaniu synergii z innymi działaniami i środkami wsparcia Unii i jej państw członkowskich, w szczególności cywilnymi misjami w dziedzinie WPBiO i projektami na mocy rozporządzenia ustanawiającego Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej.
- (19) W swoich konkluzjach z dnia 17–21 lipca 2020 r. Rada Europejska stwierdziła, że Instrument na rzecz Pokoju zostanie ustanowiony jako instrument pozabudżetowy służący finansowaniu działań w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, o których to działaniach może zdecydować Rada; Instrument ten zastąpi obecny Instrument na rzecz Pokoju w Afryce i mechanizm ATHENA. Pułap finansowy na przedmiotowy instrument w okresie 2021-2027 wyniesie 5 000 mln EUR, w cenach z 2018 r. i będzie finansowany jako pozycja pozabudżetowa poza wieloletnimi ramami finansowymi (WRF), za pomocą wkładów od państw członkowskich według klucza podziału opartego na dochodzie narodowym brutto.

- (20) Zgodnie z art. 41 ust. 2 akapit drugi TUE wydatki operacyjne na działania w ramach WPZiB, o ile takie wydatki nie są pokrywane z budżetu Unii, ponoszą państwa członkowskie według kryterium produktu krajowego brutto, chyba że Rada, stanowiąc jednomyślnie, postanowi inaczej. Zgodnie z tym przepisem państwo członkowskie, które wstrzymało się od głosu w sprawie decyzji Rady dotyczącej operacji i złożyło formalne oświadczenie na podstawie art. 31 ust. 1 akapit drugi TUE, nie jest zobowiązane do wnoszenia wkładu w finansowanie tej operacji.
- (21) Rada stwierdziła, że, zgodnie z art. 41 ust. 2 akapit drugi TUE, w następstwie dobrowolnego fakultatywnego zobowiązania podjętego przez państwa członkowskie i z uwzględnieniem szczególnego charakteru polityki bezpieczeństwa i obrony niektórych państw członkowskich, jak przewidziano w art. 42 ust. 2 akapit drugi TUE („stwierdzenie Rady”), w przypadku gdy na tej podstawie państwo członkowskie wstrzymało się od głosu w sprawie przyjęcia danego środka pomocy i złożyło formalne oświadczenie na podstawie art. 31 ust. 1 akapit drugi TUE z uwagi na to, że dany środek umożliwia dostawę sprzętu wojskowego lub platform wojskowych o śmiercionośnej sile, nie bierze ono udziału w pokrywaniu kosztów tego środka. Zamiast tego – przypominając o swoim pierwotnym dobrowolnym fakultatywnym zobowiązaniu – to państwo członkowskie wniesie dodatkową kwotę na rzecz środków pomocy innych niż te, które dotyczą takiego sprzętu lub takich platform.

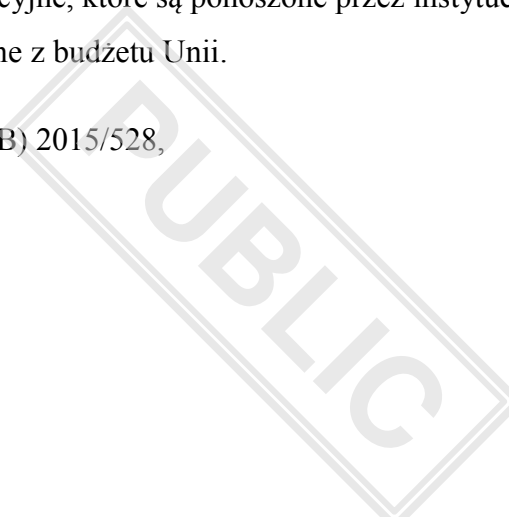
- (22) Dodatkowa kwota, którą ma wnieść państwo członkowskie wstrzymujące się od głosu w sprawie przyjęcia środka pomocy przewidującego dostawę sprzętu wojskowego lub platform, przeznaczonych do zabijania zapewni, że ogólny wkład tego państwa członkowskiego z tytułu środków pomocy będzie odpowiadał udziałowi DNB tego państwa członkowskiego w łącznym agregacie DNB państw członkowskich. Takie dodatkowe wkłady nie będą miały wpływu na kwotę wkładów należnych od pozostałych państw członkowskich na rzecz środków, z tytułu których wnosi się takie dodatkowe wkłady. Tym samym odsetek kosztów środków pomocy dotyczących dostaw sprzętu wojskowego lub platform wojskowych o śmiertelności zmaleje w wyniku takiego wstrzymania się od głosu w porównaniu z pozostałymi środkami pomocy finansowanymi w ramach Instrumentu. W wyniku wspomnianego wstrzymania się od głosu zmniejszą się środki potencjalnie dostępne na środki pomocy dotyczące dostawy takiego sprzętu lub takich platform.
- (23) To stwierdzenie Rady, nie powinno utrudniać należytego zarządzania finansami Instrumentu, ani jego skuteczności.

- (24) To stwierdzenie Rady, które wynika z dobrowolnego fakultatywnego zobowiązania podjętego przez państwa członkowskie, ma charakter wyjątkowy i *sui generis* i pozostaje bez uszczerbku dla ogólnej wymowy art. 31 ust. 1 akapit drugi TUE oraz prawa państwa członkowskiego do złożenia formalnego oświadczenia na warunkach przewidzianych w tym postanowieniu, które przewiduje, że w takim przypadku państwo to nie jest zobowiązane do wykonania decyzji, ale akceptuje, że decyzja ta wiąże Unię. Art. 31 ust. 1 akapit drugi TUE przewiduje też, że w duchu wzajemnej solidarności to państwo członkowskie ma powstrzymać się od wszelkich działań, które mogłyby być sprzeczne lub utrudnić działania Unii podejmowane na podstawie tej decyzji, oraz że pozostałe państwa członkowskie szanują jego stanowisko.
- (25) Niniejsza decyzja powinna być poddawana przeglądowi co trzy lata lub na wniosek jednego z państw członkowskich.
- (26) Zgodnie z art. 5 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w odniesieniu do środków przyjętych przez Radę zgodnie z art. 26 ust. 1, art. 42 i art. 43–46 TUE, w opracowywaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie polityczno-obronne, ani nie uczestniczy w finansowaniu tych decyzji i działań.

(27) Zgodnie z art. 41 ust. 1 TUE wydatki administracyjne, które są ponoszone przez instytucje w związku z realizacją Instrumentu, są pokrywane z budżetu Unii.

(28) Należy w związku z tym uchylić decyzję (WPZiB) 2015/528,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

TYTUŁ I

USTANOWIENIE I STRUKTURA

Rozdział 1

Ustanowienie, zakres stosowania, definicje i cele

Artykuł 1

Ustanowienie i zakres stosowania

1. Niniejszym ustanawia się Europejski Instrument na rzecz Pokoju (zwany dalej „Instrumentem”) w celu finansowania przez państwa członkowskie działań Unii w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) służących utrzymaniu pokoju, zapobieganiu konfliktom i umacnianiu bezpieczeństwa międzynarodowego zgodnie z art. 21 ust. 2 lit. c) Traktatu o Unii Europejskiej, w przypadkach gdy zgodnie z art. 41 ust. 2 TUE wydatki operacyjne wynikające z tych działań nie są pokrywane z budżetu Unii.

2. Instrument wykorzystuje się na finansowanie:

- a) wspólnych kosztów operacji Unii na mocy art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2 TUE mających wpływ na kwestie wojskowe lub polityczno-obronne, a które w związku z tym, zgodnie z art. 41 ust. 2 TUE, nie mogą być pokrywane z budżetu Unii;
- b) środków pomocy obejmujących działania Unii na mocy art. 28 TUE, w przypadku gdy Rada stanowiąc jednomyślnie, ustali, zgodnie z art. 41 ust. 2 TUE, że wydatki operacyjne z nich wynikające ponoszą państwa członkowskie.

Środki pomocy na mocy lit. b):

- (i) działania mające na celu wzmocnienie zdolności państw trzecich oraz organizacji regionalnych i międzynarodowych dotyczących kwestii wojskowych i obronnych;
- (ii) wspieranie wojskowych aspektów operacji pokojowych prowadzonych przez organizacje regionalne lub międzynarodowe lub przez państwa trzecie.

3. Niniejsza decyzja ustanawia również ramy dla przyjmowania i realizowania środków pomocy, o których mowa w ust. 2 lit. b), które opierają się na zasadach i celach określonych w art. 56 oraz są zgodne ze strategicznymi priorytetami i kierunkami, o których mowa w art. 9.

Artykuł 2
Pałac finansowy

1. Pałac finansowy przeznaczony na realizację niniejszego Instrumentu w latach 2021–2027 wynosi 5 692 000 000 EUR w cenach bieżących.
2. Podział pałacu finansowego na poszczególne lata jest określony w załączniku I.

Artykuł 3
Zdolność prawna i zwolnienie z podatków pośrednich i cel

1. Instrument posiada zdolność prawną, w szczególności do posiadania rachunków bankowych, nabywania, posiadania lub zbywania aktywów, towarów i usług, zatrudniania pracowników, zawierania umów, porozumień i uzgodnień administracyjnych, realizacji pasywów oraz bycia stroną postępowania sądowego, odpowiednio do potrzeb związanych z wykonywaniem niniejszej decyzji. Celem Instrumentu nie może być osiągnięcie zysku, nie może on też mieć takiego skutku.

2. Zgodnie z art. 3 akapit drugi Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej państwa członkowskie, wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, podejmuje stosowne środki w celu zwolnienia z, umorzenia lub zwrotu kwoty podatków pośrednich lub podatków z tytułu sprzedaży wliczonych w cenę mienia ruchomego i nieruchomego, w przypadku gdy Instrument dokonuje, do celów użytku służbowego, poważnych zakupów, których cena zawiera tego typu podatki. Jednakże stosowanie takich postanowień nie może spowodować zakłócenia konkurencji w obrębie Unii. Ponadto, zgodnie z art. 4 akapit pierwszy tegoż protokołu, przywóz towarów do Unii w ramach Instrumentu jest zwolniony z wszelkich ceł.

Artykuł 4

Definicje

Do celów niniejszej decyzji:

- a) „operacja” oznacza operację lub misję Unii ustanowioną w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPZiB), zgodnie z art. 42 TUE, mającą wpływ na kwestie wojskowe lub polityczno-obronne, również w przypadkach, gdy wykonanie zadania powierzono grupie państw członkowskich zgodnie z art. 44 TUE;
- b) „dowódca operacji” oznacza dowódcę operacji Unii Europejskiej zgodnie z definicją w koncepcji UE dotyczącej dowodzenia wojskowego i kontroli wojskowej, w tym, w stosownych przypadkach, dyrektora Komórki Planowania i Prowadzenia Operacji Wojskowych;

- c) „środek pomocy” oznacza działanie Unii, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. b). Pomoc, która ma zostać udzielona, może obejmować wsparcie finansowe, techniczne lub materialne; działanie takie może przyjąć postać konkretnego środka lub ogólnego programu wspierającego o określonym ukierunkowaniu geograficznym lub tematycznym;
- d) „wnoszące wkład państwa członkowskie” oznaczają państwa członkowskie wnoszące wkład w finansowanie operacji lub środka pomocy, która ma być finansowana w ramach Instrumentu;
- e) „podmiot realizujący” oznacza podmiot, któremu powierzono realizację środka pomocy lub jego części i który w tym celu zawiera umowę z Instrumentem;
- f) „beneficjent” oznacza państwo trzecie lub regionalną bądź międzynarodową organizację, którym środek pomocy zapewnia wsparcie.

Artykuł 5

Udział w podejmowaniu decyzji i wnoszenie wkładu w finansowanie operacji i środków pomocy

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, 3 i 4 państwa członkowskie uczestniczą w podejmowaniu decyzji i wnoszą wkład w finansowanie operacji i środków pomocy, które mają być finansowane z Instrumentu zgodnie z przepisami niniejszej decyzji.

2. Zgodnie z art. 41 ust. 2 akapit drugi TUE państwo członkowskie, które wstrzymało się od głosu w sprawie decyzji Rady dotyczącej operacji i złożyło formalne oświadczenie na podstawie art. 31 ust. 1 akapit drugi TUE, nie jest zobowiązane do wnoszenia wkładu w finansowanie tej operacji.
3. W przypadkach gdy państwo członkowskie wstrzymało się od głosu i złożyło formalne oświadczenie na podstawie art. 31 ust. 1 akapit drugi TUE odnośnie danego środka pomocy, który umożliwia dostawę sprzętu wojskowego lub platform wojskowych o śmiertelności sile, to państwo członkowskie nie bierze udziału w pokrywaniu kosztów tego środka pomocy. W takim przypadku to państwo członkowskie wnosi dodatkowy wkład na rzecz środków pomocy innych niż te, które dotyczą dostawy takiego sprzętu lub takich platform.
4. Zgodnie z art. 5 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, Dania nie uczestniczy w podejmowaniu decyzji dotyczących operacji mających wpływ na kwestie obronne przyjętych przez Radę zgodnie z art. 42–44 TUE i nie wnosi wkładu w finansowanie tych operacji.
5. Wnoszące wkład państwa członkowskie uczestniczą w decyzjach Komitetu Instrumentu, o których mowa w art. 11 w sprawach dotyczących tej operacji lub tego środka pomocy.

Artykuł 6

Inicjatywa na rzecz operacji i środków pomocy, które mają być finansowane w ramach Instrumentu

Decyzje ustanawiające operacje i środki pomocy finansowane w ramach Instrumentu przyjmuje się na podstawie wniosków lub inicjatyw zgłaszanych zgodnie z, odpowiednio, art. 42 ust. 4 lub art. 30 ust. 1 TUE.

Artykuł 7

Podstawa prawna finansowania operacji i środków pomocy Unii w ramach Instrumentu

1. Finansowanie wszelkich operacji lub środków pomocy w ramach Instrumentu wymaga uprzedniego przyjęcia podstawowego aktu prawnego w formie decyzji Rady ustanawiającej daną operację na mocy art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2 TUE lub dany środek pomocy na mocy art. 28 TUE. W drodze wyjątku podstawowy akt prawny nie jest wymagany do finansowania wspólnych kosztów w przygotowawczej fazie operacji ani do pokrywania wydatków koniecznych do likwidacji operacji, o czym mowa odpowiednio w art. 44 ust. 1 i ust. 3 niniejszej decyzji. Podstawowy akt prawny nie jest również wymagany, gdy Rada zatwierdziła finansowanie środków przygotowawczych dotyczących środka pomocy lub finansowanie pilnych środków w oczekiwaniu na decyzję w sprawie środka pomocy, o czym mowa odpowiednio w art. 57 ust. 2 i art. 58 niniejszej decyzji.

2. Podstawowe akty prawne, o których mowa w ust. 1, określają cele, zakres stosowania, czas trwania i warunki zrealizowania danej operacji lub środka pomocy i zawierają kwotę odniesienia dla zasobów finansowych, które mają być finansowane w ramach Instrumentu.

Artykuł 8

Spójność działań Unii

1. Zgodnie z art. 26 ust. 2 TUE Rada i Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”) zapewniają spójność działań finansowanych w ramach Instrumentu z innymi działaniami w dziedzinie WPZiB. Zgodnie z art. 21 ust. 3 TUE Rada i Komisja, wspomagane przez Wysokiego Przedstawiciela, zapewniają spójność działań finansowanych w ramach Instrumentu ze środkami w ramach instrumentów z innych dziedzin działań zewnętrznych Unii, a także jej innych polityk, oraz współpracują ze sobą w tym celu.
2. Zgodnie z art. 18 ust. 4 i art. 27 ust. 1 TUE Wysoki Przedstawiciel przyczynia się do zapewnienia spójności i niezbędnej koordynacji w wykonywaniu niniejszej decyzji, bez uszczerbku dla uzgodnień co do zarządzania finansami Instrumentem określonych w rozdziale 2 niniejszej decyzji.

3. Administratorzy i inne podmioty odpowiedzialne za zarządzanie finansowaniem operacji i środków pomocy w ramach Instrumentu współpracują ze sobą i koordynują swoje działania w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania Instrumentu.

Artykuł 9

Strategiczne priorytety i kierunki działania

1. Operacje i środki pomocy są zgodne ze strategicznymi priorytetami wyznaczonymi przez Radę Europejską i Radę, m.in. w ich odpowiednich konkluzjach, dla działań Unii w ramach WPZiB.
2. Jako część tych strategicznych priorytetów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, KPiB przedstawia strategiczne kierunki działania dla operacji i środków pomocy, które mają być finansowane w ramach Instrumentu i służyć utrzymywaniu pokoju, zapobieganiu konfliktom i umacnianiu bezpieczeństwa międzynarodowego. W tym celu dwa razy w roku przeprowadza dyskusję. Jeżeli chodzi o środki pomocy, KPiB opiera się na celach i zasadach określonych w art. 56 i należycie uwzględnia sprawozdania przedstawiane przez Wysokiego Przedstawiciela zgodnie z art. 63.
3. Rada ustanawia, a KPiB regularnie weryfikuje metodologię ustalania ryzyka i zabezpieczeń dla środków pomocy, które mają być finansowane w ramach Instrumentu.

4. Strategiczne kierunki działania, o których mowa w ust. 2, skupiają się zarówno na aspekcie tematycznym, jak i geograficznym, z uwzględnieniem sytuacji międzynarodowej, odnośnych konkluzji Rady, działań zewnętrznych Unii w ramach mających zastosowanie instrumentów finansowych oraz odnośnych sprawozdań Wysokiego Przedstawiciela, administratorów i dowódców operacji, z myślą o osiągnięciu skuteczności i spójności, jeśli chodzi o przyczynianie się do realizacji celów Unii poprzez operacje i środki pomocy, które mają być finansowane w ramach Instrumentu.
5. Metodologia ustalania ryzyka i zabezpieczeń, o której mowa w ust. 3, obejmuje także ewentualne elementy łagodzące i wspomagające, rozwiązania dotyczące monitorowania i ewaluacji oraz kontrole i zabezpieczenia, w tym dla środków pomocy wykorzystujących towary ze wspólnego wykazu uzbrojenia Unii.

Rozdział 2

Struktura organizacyjna Instrumentu

Artykuł 10

Organy zarządzające i pracownicy

1. Instrumentem zarządzają, z upoważnienia Komitetu Instrumentu, o którym mowa w art. 11 i pod jego kierownictwem, następujące organy:
 - a) administrator do spraw operacji;
 - b) dowódca każdej z operacji, w odniesieniu do operacji, którą dowodzi i do każdego środka pomocy lub jego części, które można realizować w ramach odnośnej operacji, jak przewidziano w art. 60;
 - c) administrator do spraw środków pomocy; oraz
 - d) księgowy do spraw operacji oraz księgowy do spraw środków pomocy.

2. Instrument wykorzystuje w możliwie największym stopniu instytucje, organy i agencje Unii. Korzysta głównie z istniejących struktur administracyjnych i pracowników instytucji, organów i agencji Unii oraz pracowników oddelegowanych przez państwa członkowskie, na wniosek odnośnego administratora.
3. Sekretarz Generalny Rady zapewnia administratorowi do spraw operacji i księgowemu do spraw operacji pracowników i zasoby administracyjne niezbędne do wykonywania ich funkcji.
4. Wysoki Przedstawiciel jest odpowiedzialny za zapewnienie wykonania decyzji Rady w sprawie ustanowienia środków pomocy zgodnie z art. 27 ust. 1 TUE.
5. Do celów realizacji finansowej środków pomocy, z wyjątkiem środków pomocy lub dowolnej ich części, które są realizowane w ramach operacji, Wysoki Przedstawiciel jest wspierany przez administratora do spraw środków pomocy i księgowego do spraw środków pomocy. Wysoki Przedstawiciel wykonuje te obowiązki przy wsparciu działu Komisji, o którym mowa w art. 9 ust. 6 decyzji Rady 2010/427/UE¹, oraz w razie potrzeby innych służb Komisji.

¹ Decyzja Rady 2010/427/UE z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30).

Artykuł 11
Komitet Instrumentu

1. Powołuje się Komitet Instrumentu (zwany dalej „Komitetem”), w skład którego wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego z państw członkowskich.
2. Komitetowi przewodniczy przedstawiciel państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w Radzie. Przewodniczący zwołuje posiedzenia Komitetu i im przewodniczy.
3. Komitet wykonuje swoje kompetencje na podstawie niniejszej decyzji. Działa zgodnie z zasadami głosowania określonymi w ust. 14.
4. Komitet przyjmuje roczny budżet Instrumentu i budżety korygujące, uwzględniając kwotę odniesienia dla każdej operacji i każdego środka pomocy.
5. Komitet zatwierdza roczne sprawozdanie finansowe i udziela administratorom i każdemu dowódcy operacji absolutorium w sprawach podlegających ich odnośnym kompetencjom.

6. Na wspólny wniosek administratorów Komitet przyjmuje następujące przepisy regulujące realizację wydatków finansowanych w ramach Instrumentu uzupełniającego przepisy określone w niniejszej decyzji:
- a) przepisy wykonawcze dotyczące operacji wojskowych są podobne pod względem elastyczności do zasad finansowych, które miały zastosowanie do mechanizmu zarządzania wspólnymi kosztami operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne ustanowione decyzją Rady (WPZiB) 2015/528 (zwanego dalej „mechanizmem ATHENA”).
 - b) przepisy wykonawcze dotyczące środków pomocy, które są spójne z tymi określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046¹ gwarantują taki sam poziom należytego zarządzania finansami, przejrzystości i niedyskryminacji jak przepisy tego rozporządzenia. Przepisy te wyraźnie uzasadniają przypadki, w których odejście od przepisów rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 jest konieczne po to, by umożliwić ukierunkowaną elastyczność, oraz zapewniają zgodność reguł rachunkowości przyjętych przez księgowego na podstawie art. 13 ust. 4 lit. d) z przyjętymi na szczeblu międzynarodowym standardami rachunkowości dla sektora publicznego.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

Komitet analizuje proponowane przepisy wykonawcze, o których mowa w lit. a) i b) w ścisłej współpracy z administratorami, w szczególności w celu zapewnienia zgodności tych przepisów wykonawczych z zasadami należytego zarządzania finansami i niedyskryminacji oraz poszanowania praw podstawowych.

7. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny na wniosek przewodniczącego przy wsparciu administratorów.
8. W przypadku gdy Komitet omawia finansowanie operacji lub środka pomocy obowiązują następujące zasady:
 - a) w skład Komitetu wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego z wnoszących wkład państw członkowskich;
 - b) przedstawiciel państwa członkowskiego, które nie wnosi wkładu w daną operację lub dany środek pomocy może uczestniczyć w obradach Komitetu dotyczących takiej operacji lub takiego środka pomocy bez prawa udziału w głosowaniach;
 - c) każdy dowódca operacji lub jego przedstawiciel uczestniczy w obradach Komitetu w odniesieniu do operacji, którą dowodzi, i w odniesieniu do środka pomocy lub dowolnej jego części, które są realizowane w ramach odnośnej operacji, bez prawa udziału w głosowaniach;

- d) przedstawiciele wnoszących wkład państw trzecich oraz dobrowolnie wnoszących wkład podmiotów są zapraszani do udziału w obradach Komitetu, jeżeli omawiana kwestia odnosi się bezpośrednio do ich wkładu finansowego, bez ich udziału ani obecności w głosowaniach;
- e) przedstawiciele innych właściwych podmiotów, w szczególności podmiotów realizujących, mogą zostać zaproszeni do udziału w obradach Komitetu dotyczących środka pomocy, który realizują w całości lub w części, bez prawa udziału w głosowaniach.
9. Administrator do spraw operacji zapewnia obsługę sekretariatu Komitetu w odniesieniu do spraw dotyczących operacji i w odniesieniu do spraw dotyczących środków pomocy realizowanych w ramach operacji, a administrator do spraw środków pomocy – w odniesieniu do spraw dotyczących środków pomocy. Każdy administrator uczestniczy w posiedzeniach Komitetu i sporządza protokoły posiedzeń w zakresie kwestii podlegających jego kompetencjom. Administratorzy mogą uczestniczyć w posiedzeniach dotyczących innych kwestii. Administratorzy nie biorą udziału w głosowaniach Komitetu.
10. Przedstawiciele Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) i Komisji są zapraszani do udziału w posiedzeniach Komitetu bez prawa udziału w głosowaniach.

11. Przedstawiciele Europejskiej Agencji Obrony (EDA) mogą być zapraszani do udziału w posiedzeniach Komitetu, gdy omawiane są kwestie, które odnoszą się do obszaru działalności EDA, nie biorą jednak udziału w głosowaniach ani nie są podczas nich obecni.
12. Księgowi Instrumentu uczestniczą w razie potrzeby w obradach Komitetu w zakresie kwestii podlegających ich odnośnym kompetencjom, bez prawa udziału w głosowaniach.
13. Na wniosek państwa członkowskiego, administratora lub dowódcy operacji przewodniczący zwołuje posiedzenie Komitetu w terminie 15 dni.
14. Uwzględniając jego skład określony w ust. 1 i 8, Komitet stanowi na zasadzie jednomyślności swoich członków. Stanowi jednak zwykłą większością głosów swoich członków w kwestiach proceduralnych, na przykład w trakcie zatwierdzania porządku obrad i protokołu, oraz w celu przyjęcia regulaminu wewnętrznego.
15. Decyzje Komitetu są wiążące.
16. W sprawach pilnych decyzję można przyjąć – z inicjatywy przewodniczącego – w procedurze pisemnej według zasad ustalonych przez Komitet, chyba że członek Komitetu zażąda zwołania posiedzenia Komitetu.

17. Komitet jest informowany, w stosownych przypadkach, przez administratorów, dowódców operacji oraz księgowych o sprawach podlegających ich odnośnym kompetencjom. W szczególności odnośny administrator udziela Komitetowi wystarczających informacji o wszelkich roszczeniach wobec Instrumentu lub o wszelkich dotyczących go sporach.
18. Budżety i inne akty przyjęte przez Komitet są podpisywane przez przewodniczącego i odnośnego administratora w zakresie kwestii podlegających jego kompetencjom.
19. Jeżeli Komitet nie osiągnie porozumienia w danej sprawie, może on zdecydować o jej skierowaniu do rozstrzygnięcia przez Radę.

Artykuł 12
Administratorzy

1. Sekretarz Generalny Rady, po poinformowaniu Komitetu, mianuje administratora do spraw operacji i co najmniej jednego jego zastępcę na okres trzech lat.
2. Wysoki Przedstawiciel, po poinformowaniu Komitetu, mianuje administratora do spraw środków pomocy na okres trzech lat.
3. Administratorzy wykonują swoje odnośne obowiązki w imieniu Instrumentu.

4. Konkretny tytuły budżetu dotyczące realizacji środka pomocy lub dowolnej jego części w ramach operacji podlegają kompetencjom administratora do spraw operacji.
5. Każdy administrator jest przedstawicielem prawnym Instrumentu w odniesieniu do kwestii podlegających jego lub odnośnym kompetencjom, w tym w postępowaniach sądowych i w rozstrzyganiu sporów.
6. Każdy administrator:
 - a) sporządza i przedkłada Komitetowi te tytuły projektu rocznego budżetu i budżetów korygujących, za które jest odpowiedzialny. Część projektu rocznego budżetu i budżetów korygujących dotycząca wydatków na daną operację i dowolny środek pomocy lub jego część, które mogą być realizowane w ramach operacji, przygotowywana jest na podstawie wniosku dowódcy odnośnej operacji;
 - b) wykonuje budżet roczny i odnośne budżety korygujące podlegające jego lub kompetencjom i składa na ich temat stosowne sprawozdania po ich przyjęciu przez Komitet;
 - c) jest odnośnym urzędnikiem zatwierdzającym w odniesieniu do dochodów i wydatków Instrumentu, z wyjątkiem wydatków poniesionych w trakcie aktywnej fazy operacji. Administrator może, w razie potrzeby, delegować uprawnienia urzędnika zatwierdzającego;

- d) odnośnie do dochodów wdraża uzgodnienia finansowe zawarte ze stronami trzecimi w związku z finansowaniem odpowiednio operacji i środków pomocy.
7. Każdy administrator zapewnia w kwestiach podlegających jego kompetencjom przestrzeganie przepisów niniejszej decyzji oraz wykonywanie decyzji Komitetu. W tym celu administrator do spraw środków pomocy może wydać niezbędne instrukcje skierowane do podmiotów realizujących, w tym w odniesieniu do pilnych środków.
8. Każdy administrator jest upoważniony, w zakresie kwestii podlegających jego kompetencjom, do przyjmowania wszelkich środków, zgodnie z niniejszą decyzją i przepisami określonymi przez Komitet zgodnie z art. 11 ust. 6, które uznaje za niezbędne do realizowania wydatków finansowanych w ramach Instrumentu. Informuje o tym Komitet.
9. Każdy administrator koordynuje, w zakresie kwestii podlegających jego kompetencjom, prace dotyczące spraw finansowych związanych z operacjami i ze środkami pomocy. Administrator pełni rolę punktu kontaktowego w tych kwestiach wobec administracji krajowych, a także w stosownych przypadkach – wobec organizacji międzynarodowych.
10. W razie potrzeby każdy administrator zapewnia ciągłość swoich funkcji w zakresie kwestii podlegających jego kompetencjom.

11. Każdy administrator odpowiada, w zakresie kwestii podlegających jego kompetencjom, za wykonanie swoich obowiązków przed Komitetem.

Artykuł 13

Księgowi

1. Sekretarz Generalny Rady mianuje księgowego do spraw operacji i co najmniej jednego jego zastępcę na okres trzech lat.
2. Wysoki Przedstawiciel wyznacza księgowego do spraw środków pomocy na okres trzech lat.
3. Księgowi wykonują swoje odnośne obowiązki w imieniu Instrumentu.
4. Każdy księgowy w zakresie kwestii podlegających jego kompetencjom:
 - a) właściwie realizuje płatności, pobiera dochody i odzyskuje ustalone należności;
 - b) przygotowuje roczne sprawozdania finansowe i przedkłada je Komitetowi do zatwierdzenia;
 - c) prowadzi księgi rachunkowe;
 - d) ustanawia reguły i procedury rachunkowości oraz opracowuje plan kont;

- e) ustanawia, waliduje i monitoruje systemy rachunkowości w odniesieniu do dochodów oraz, w stosownych przypadkach, waliduje i monitoruje systemy ustanowione przez odnośnego urzędnika zatwierdzającego w celu dostarczania lub uzasadniania informacji księgowych, sprawdza otrzymane informacje oraz występuje o zastosowanie środków naprawczych, jeżeli zostanie to uznane za konieczne;
 - f) przechowuje dokumenty potwierdzające;
 - g) odpowiada za zarządzanie zasobami finansowymi.
5. W odniesieniu do wymogów zarządzania zasobami finansowymi każdy księgowy otwiera jeden rachunek bankowy lub większą ich liczbę w imieniu Instrumentu lub zleca otwarcie takich rachunków. Księgowy Instrumentu odpowiada również za zamknięcie takich rachunków lub zlecenie ich zamknięcia. Księgowi mogą delegować niektóre zadania podwładnym.
6. Administratorzy i każdy dowódca operacji dostarczają odnośnemu księgowemu wszelkich informacji niezbędnych do sporządzenia sprawozdań finansowych prezentujących w sposób rzetelny sytuację finansową oraz wykonanie budżetu. Poświadczają oni wiarygodność tych informacji.
7. Księgowi odpowiadają za wykonanie swoich obowiązków przed Komitetem.

Artykuł 14

Przepisy ogólne mające zastosowanie do administratorów, księgowych i pracowników

1. Funkcji administratora lub zastępcy administratora nie można łączyć z funkcją księgowego lub zastępcy księgowego.
2. Zastępca administratora do spraw operacji działa z upoważnienia administratora do spraw operacji. Zastępca księgowego do spraw operacji działa z upoważnienia księgowego do spraw operacji.
3. Zastępca administratora do spraw operacji zastępuje administratora do spraw operacji w razie jego nieobecności. Zastępca księgowego do spraw operacji zastępuje księgowego do spraw operacji w razie jego nieobecności.
4. Urzędnicy i inni pracownicy Unii, sprawując funkcje w imieniu Instrumentu, w dalszym ciągu podlegają regulaminowi pracowniczemu urzędników Unii Europejskiej i warunkom zatrudnienia innych pracowników Unii, ustanowionemu rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68¹ (zwanemu dalej „regulaminem pracowniczym”).

¹ Rozporządzenie nr 31 (EWG), 11 (EWEA) ustanawiające regulamin pracowniczny urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. 45 z 14.6.1962, s. 1385).

5. Pracownicy oddani do dyspozycji Instrumentu przez państwa członkowskie podlegają przepisom mającym zastosowanie do ekspertów krajowych oddelegowanych do instytucji Unii odpowiadającej za administracyjne zarządzanie nimi oraz przepisom uzgodnionym przez ich administrację krajową oraz instytucję Unii lub odnośnego administratora w imieniu Instrumentu.
6. Pracownicy oddani do dyspozycji Instrumentu lub przez niego zatrudnieni muszą uprzednio uzyskać poświadczenie bezpieczeństwa uprawniające ich do dostępu do informacji niejawnych na poziomie co najmniej „SECRET UE/EU SECRET” lub równoważne poświadczenie bezpieczeństwa uzyskane od państwa członkowskiego.

Artykuł 15

Dowódcy operacji

1. Każdy dowódca operacji wykonuje w imieniu Instrumentu swoje obowiązki w zakresie finansowania wspólnych kosztów operacji, którą dowodzi, oraz w zakresie finansowania wszelkich środków pomocy lub ich części, które mogą być realizowane w ramach operacji.
2. Każdy dowódca operacji w odniesieniu do operacji, którą dowodzi, i dowolnego środka pomocy lub jego części, które mogą być realizowane w ramach operacji:
 - a) przesyła administratorowi do spraw operacji swoje wnioski dotyczące części projektu budżetu dotyczącej wydatków;

- b) jako urzędnik zatwierdzający:
- (i) wykonuje środki dotyczące wspólnych kosztów oraz wydatków na pokrycie kosztów ponoszonych przez państwa, o których mowa w art. 48, oraz środki dotyczące środków pomocy lub ich części, które mogą być realizowane w ramach operacji; sprawuje nadzór nad wszelkimi osobami uczestniczącymi w wykonywaniu tych środków, w tym płatności zaliczkowych; może udzielać zamówień i zawierać umowy w imieniu Instrumentu; i otwiera rachunki bankowe dla operacji, którą dowodzi, w tym na potrzeby środków pomocy lub ich części, które mogą być realizowane w ramach operacji;
 - (ii) wykonuje środki dotyczące wydatków na operację, którą dowodzi, finansowanych z dobrowolnych wkładów; sprawuje nadzór nad wszelkimi osobami uczestniczącymi w wykonywaniu tych środków, na podstawie stosownych postanowień ujętych w uzgodnieniach administracyjnych *ad hoc* z wnoszącym wkład; może udzielać zamówień i zawierać umowy w imieniu wnoszącego wkład; i otwiera jeden rachunek bankowy dla każdego wkładu.

3. Każdy dowódca operacji jest upoważniony do przedsięwzięcia wszelkich środków, zgodnie z niniejszą decyzją i przepisami określonymi przez Komitet zgodnie z art. 11 ust. 6, które uzna za niezbędne do realizacji wydatków finansowanych w ramach Instrumentu na potrzeby operacji, którą dowodzi, oraz na potrzeby dowolnego środka pomocy lub jego części, które mogą być realizowane w ramach operacji. Informuje o tym administratora do spraw operacji i Komitet.
4. Każdy dowódca operacji prowadzi rachunkowość dotyczącą środków finansowych otrzymanych z Instrumentu, wydatków, na które zaciągnął zobowiązania, dokonanych płatności, oraz otrzymanych dochodów, jak również ewidencję mienia ruchomego finansowanego z budżetu Instrumentu i wykorzystywanego w ramach operacji, którą dowodzi, oraz w ramach dowolnego środka pomocy lub jego części, które mogą być realizowane w ramach operacji. Rachunki te muszą być dostępne na żądanie do kontroli przez księgowego do spraw operacji.
5. Z wyjątkiem przypadków, w których występują należycie uzasadnione okoliczności zatwierdzone przez administratora i księgowego do spraw operacji, każdy dowódca operacji posługuje się systemem księgowania i zarządzania aktywami zapewnianym przez Instrument.

Artykuł 16
Odpowiedzialność prawna

1. W przypadku uchybienia lub zaniedbania ze strony personelu działającego w imieniu Instrumentu w ramach wykonywania przez nich zadań zgodnie z niniejszą decyzją, odpowiedzialność dyscyplinarną pracowników Unii reguluje regulamin pracowniczy, a odpowiedzialność dyscyplinarną pracowników oddelegowanych lub oddanych do dyspozycji Instrumentowi przez państwo członkowskie regulują odnośne krajowe przepisy i uzgodnienia. Bez uszczerbku dla Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, który ma zastosowanie do pracowników Unii, odpowiedzialność karną personelu działającego w imieniu Instrumentu regulują mające zastosowanie prawo krajowe. Ponadto Komitet może, z własnej inicjatywy lub na wniosek wnoszącego wkład państwa członkowskiego lub wnoszącej wkład strony trzeciej, postanowić o wytoczeniu przez Instrument powództwa cywilnego przeciwko takiemu personelowi. Odpowiedzialność cywilna pracowników Unii jest ograniczona do szkód spowodowanych wskutek rażącego niedbalstwa lub umyślnego naruszenia przepisów w trakcie wykonywania obowiązków lub w związku z ich wykonywaniem i jest ona regulowana regulaminem pracowniczym i przepisami wykonawczymi mającymi do niego zastosowanie.

2. Unia, Sekretarz Generalny Rady, Wysoki Przedstawiciel ani Komisja nie mogą zostać w żadnym przypadku pociągnięci do odpowiedzialności przez wnoszące wkład państwo członkowskie lub wnoszącą wkład stronę trzecią w związku z wykonywaniem obowiązków przez przydzielonych lub oddelegowanych do Instrumentu administratorów, księgowych lub pracowników.
3. Wszelką odpowiedzialność umowną wynikającą z umów zawartych w imieniu Instrumentu ponoszą poprzez Instrument wnoszące wkład państwa członkowskie i w stosownych przypadkach wnoszące wkład strony trzeciej. Kwestie odpowiedzialności umownej reguluje prawo właściwe dla danej umowy.
4. Odpowiedzialność pozaumowną za szkody spowodowane przez dowództwo operacji, dowództwo sił i dowództwo komponentu lub przez ich pracowników w trakcie wykonywania obowiązków oraz odpowiedzialność pozaumowną za szkody spowodowane w ramach realizacji środka pomocy ponoszą za pośrednictwem Instrumentu wnoszące wkład państwa członkowskie lub w stosownych przypadkach wnoszące wkład strony trzeciej zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla przepisów prawnych państw członkowskich.

5. Unia ani państwa członkowskie nie mogą w żadnym przypadku zostać pociągnięte do odpowiedzialności przez wnoszące wkład państwo członkowskie lub wnoszącą wkład stronę trzecią za umowy zawarte w ramach wykonywania budżetu ani za szkody spowodowane przez daną operację lub przez uczestniczących w niej pracowników w trakcie wykonywania obowiązków.
6. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich uzgodnień dotyczących zwolnienia z odpowiedzialności karnej, które przysługuje personelowi uczestniczącemu w danej operacji na podstawie umowy dotyczącej statusu sił zbrojnych lub umowy dotyczącej statusu misji zawartej z państwem przyjmującym lub na podstawie unijnej umowy Unii Europejskiej dotyczącej statusu sił zbrojnych¹.

¹ Umowa między państwami członkowskimi Unii Europejskiej w sprawie statusu personelu wojskowego i cywilnego oddelegowanego do instytucji Unii Europejskiej, statusu sztabów i wojsk, które mogą być przekazane do dyspozycji Unii Europejskiej w kontekście przygotowania i wykonania zadań, o których mowa w art. 17 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, w tym ćwiczeń, oraz statusu personelu wojskowego i cywilnego państw członkowskich przekazanego do dyspozycji Unii Europejskiej w tym kontekście (EU SOFA) (Dz.U. C 321 z 31.12.2003 s. 6).

TYTUŁ II

BUDŻET

Rozdział 3

Zasady i struktura, budżety korygujące, przesunięcia i przeniesienia środków

Artykuł 17

Zasady budżetowe

1. Budżet, sporządzany w euro, jest aktem określającym i zatwierdzającym na każdy rok budżetowy wszystkie dochody i wydatki, którymi zarządza Instrument.
2. Środki zapisane w budżecie zatwierdza się na czas trwania roku budżetowego, który rozpoczyna się dnia 1 stycznia, a kończy dnia 31 grudnia tego samego roku. Obejmują one środki na zobowiązania oraz środki na płatności.

3. Zapisane w budżecie środki na zobowiązania zatwierdza się w granicach rocznych pułapów finansowych określonych w załączniku I. Niemniej jeżeli ogólny pułap finansowy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, nie zostanie przekroczony, Komitet może w razie konieczności lub w wyjątkowych okolicznościach przyjąć budżet roczny lub budżet korygujący przekraczający odnośny roczny pułap finansowy o maksymalnie 15 %. W takim przypadku Wysoki Przedstawiciel może skierować do Rady wniosek o dostosowanie rocznych pułapów określonych w załączniku I, uwzględniając najpierw wszystkie niewykorzystane części pułapów za lata poprzednie.
4. Dochody i wydatki budżetowe muszą się równoważyć.
5. Wszystkie wydatki muszą być powiązane z konkretną operacją lub konkretnym środkiem pomocy z wyjątkiem, w razie konieczności, kosztów wymienionych w załącznikach II i III.
6. Żadnych dochodów ani wydatków nie można realizować inaczej niż przez przydzielenie ich do odpowiedniego tytułu budżetu w ramach przewidzianego w nim limitu środków, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 51 ust. 2 i 6 oraz art. 58.

Artykuł 18
Budżet roczny

1. Budżet roczny składa się ze środków na zobowiązania i środków na płatności ujętych w tytuły, które są podzielone na rozdziały i artykuły.
2. Każdego roku w ramach przygotowywania projektu budżetu na kolejny rok budżetowy każdy administrator opracowuje tytuły, za które jest odpowiedzialny zgodnie z art. 12 ust. 1 i 2, na podstawie szacunkowych potrzeb, w granicach odpowiedniego rocznego pułapu finansowego określonego w załączniku I. Dowódcy operacji pomagają administratorowi do spraw operacji.
3. Projekt budżetu obejmuje:
 - a) środki uznane za niezbędne do pokrycia:
 - wspólnych kosztów bieżących lub planowanych operacji;
 - kosztów środków pomocy, które zostały ustanowione lub mają zostać zatwierdzone przez Radę;
 - b) część ogólną niezwiązaną z konkretną operacją, pokrywającą wydatki na wsparcie i wydatki przygotowawcze operacji, o których to wydatkach mowa w załącznikach II i III;

- c) część ogólną niezwiązaną z konkretnym środkiem pomocy, pokrywającą wydatki na wsparcie i wydatki przygotowawcze środków pomocy, o których to wydatkach mowa w załącznikach II i III;
- d) prognozę dochodów niezbędnych do pokrycia wydatków.
4. Każdej operacji i każdemu środkowi pomocy, o których mowa w ust. 3 lit. a), oraz każdej z części ogólnych pokrywających wydatki na wsparcie i wydatki przygotowawcze operacji i środków wsparcia poświęca się odrębny tytuł. W przypadku gdy część środka pomocy jest realizowana w ramach operacji, tej części środka poświęca się specjalny tytuł, podlegający kompetencjom administratora do spraw operacji, odrębny od tytułu dotyczącego wspólnych kosztów operacji.
5. Wydatki na wsparcie i wydatki przygotowawcze wspólne zarówno dla operacji, jak i dla środków pomocy przydziela się do każdej z części ogólnych proporcjonalnie do odsetka odpowiadającego udziałom poszczególnych tytułów dotyczących operacji i tytułów dotyczących środków pomocy we wstępnym budżecie rocznym Instrumentu przyjętym przez Komitet zgodnie z art. 11 ust. 4.
6. Każdy tytuł może zawierać rozdział zatytułowany „środki tymczasowe”. Te środki są zapisywane w budżecie, jeżeli istnieje poważnie uzasadniona niepewność co do kwoty niezbędnych środków lub zakresu wykonania zapisanych środków.

7. Dochody, podzielone według tytułów, obejmują:
- a) wkłady płatne przez wnoszące wkład państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, przez wnoszące wkład państwa trzecie;
 - b) dochody różne, do których należą:
 - wynik budżetu z poprzedniego roku budżetowego zgodnie z decyzją Komitetu;
 - otrzymane odsetki i dochody ze sprzedaży;
 - odzyskane środki finansowe niewydane podczas wykonywania.
8. Administratorzy przedkładają Komitetowi projekt budżetu rocznego do dnia 30 września. Komitet przyjmuje budżet do dnia 30 listopada. Administratorzy powiadamiają państwa członkowskie i wnoszące wkład państwa trzecie o przyjętym budżecie.

Artykuł 19
Budżety korygujące

1. Administrator do spraw operacji lub administrator do spraw środków pomocy proponuje Komitetowi budżet korygujący w następujących przypadkach:
 - a) gdy Rada podjęła decyzję w sprawie nowej operacji lub nowego środka pomocy i dlatego należy w budżecie stworzyć nowy tytuł;
 - b) gdy wynik budżetu za rok budżetowy, za który zatwierdzono sprawozdania finansowe zgodnie z art. 43 ust. 6, musi zostać zapisany w budżecie na kolejny rok budżetowy;
 - c) gdy ze względu na nieuniknione, wyjątkowe lub nieprzewidziane okoliczności środki zapisane w tytułach dotyczących operacji lub w tytułach dotyczących środków pomocy nie odpowiadają potrzebom odnośnej operacji lub odnośnego środka pomocy.

2. Projekt budżetu korygującego wynikający z ustanowienia operacji lub środka pomocy lub przedłużenia ich trwania przedkłada się Komitetowi w terminie czterech miesięcy od zatwierdzenia przez Radę kwoty odniesienia, chyba że Komitet zdecyduje o przedłużeniu tego terminu.

3. Każdy budżet korygujący przedłożony przez administratora musi w jak największym stopniu kompensować wszelkie zwiększenia środków redukcjami w innych tytułach, za które odpowiada ten administrator.
4. Projekt budżetu korygującego sporządza się, przedkłada, zatwierdza, przyjmuje i notyfikuje zgodnie z tą samą procedurą co budżet roczny. Komitet omawia budżet korygujący i przyjmuje go, biorąc pod uwagę jego pilny charakter.

Artykuł 20

Przesunięcia środków

1. Każdy administrator może przesuwać środki w obrębie tytułów budżetu, za które odpowiada. Administrator do spraw operacji działa na podstawie wniosku danego dowódcy operacji, z wyjątkiem sytuacji, gdy chodzi o tytuły, dla których sam jest urzędnikiem zatwierdzającym. O swoim zamiarze odnośny administrator informuje Komitet co najmniej jeden tydzień przed dokonaniem przesunięcia, o ile pozwala na to pilny charakter sytuacji.

2. Wymagane jest jednak – z zastrzeżeniem art. 51 ust. 5 – uprzednie zatwierdzenie przez Komitet, gdy planowane przesunięcie między rozdziałami przekracza w tytułach dotyczących operacji 10 %, a w tytułach dotyczących środków pomocy 20 % środków zapisanych w rozdziale, z którego są one pobierane, zgodnie z zapisem w budżecie przyjętym na dany rok budżetowy według stanu na dzień, w którym przedłożono wniosek o dane przesunięcie. Wymóg ten nie ma zastosowania do przesunięć w obrębie tytułu dotyczącego środka pomocy mającego postać programu ogólnego.
3. Wymagane jest uprzednie zatwierdzenie przez Komitet, gdy chodzi o przesunięcie środków między tytułami w obrębie, odpowiednio, części budżetu dotyczącej operacji lub części budżetu dotyczącej środków pomocy. Przesunięcie środków między tytułami jest możliwe tylko wtedy, gdy te same państwa członkowskie wnoszą wkład na poczet tytułu pochodzenia i na poczet tytułu przeznaczenia. W przypadkach gdy realizacja części środka pomocy odbywa się w ramach operacji, jak przewidziano w art. 60 ust. 1, uprzednie zatwierdzenie przez Komitet nie jest wymagane do tego, by dokonać niezbędnego przesunięcia środków między tytułem dotyczącym danego środka pomocy a tytułem dotyczącym realizacji części tego środka pomocy w ramach operacji.
4. Nie wolno dokonywać przesunięcia środków między tytułem dotyczącym operacji a tytułem dotyczącym środków pomocy.

Artykuł 21
Przenoszenie środków

1. Środki niewykorzystane do końca roku budżetowego, na który zostały zapisane, nieprzeniesione na kolejny rok budżetowy, zostają anulowane, chyba że niniejszy artykuł stanowi inaczej.
2. Do dnia 31 marca każdego roku Komitet może na wniosek każdego odnośnego administratora zdecydować o przeniesieniu środków na zobowiązania, na które to środki do końca poprzedniego roku budżetowego nie zaciągnięto zobowiązań oraz w razie konieczności, może zdecydować o przeniesieniu odnośnych środków na płatności, w którym to przypadku można na te środki zaciągnąć zobowiązania i je wypłacić do dnia 31 grudnia.
3. Administratorzy przedstawiają Komitetowi odnośne wnioski do dnia 1 marca każdego roku.
4. Niemniej środki mogą zostać przeniesione decyzją właściwego administratora w następujących przypadkach:
 - a) w odniesieniu do środków na płatności, gdy są one niezbędne do pokrycia istniejących zobowiązań;

- b) w odniesieniu do środków na zobowiązania w tytułach dotyczących środków pomocy, co do których większość etapów przygotowawczych procedury zaciągania zobowiązań, określonej w przepisach wykonawczych zgodnie z art. 11 ust. 6, została zakończona do dnia 31 grudnia roku poprzedniego. Na takie środki można wówczas zaciągnąć zobowiązania do dnia 31 marca;
- c) w odniesieniu do środków na zobowiązania i środków na płatności, które są niezbędne, gdy decyzja Rady o nowym środku pomocy została przyjęta w ostatnim kwartale poprzedniego roku budżetowego.

Każdy administrator informuje Komitet o swoich decyzjach w sprawie przeniesienia do dnia 1 marca każdego roku.

- 5. Podczas wykonywania niniejszego artykułu administrator do spraw operacji jest wspierany przez dowódców poszczególnych operacji.

Artykuł 22

Zobowiązania podzielone

Zobowiązania budżetowe obejmujące więcej niż jeden rok budżetowy można rozłożyć na kilka lat na roczne raty.

Artykuł 23

Odzyskanie środków finansowych

Wszelkie odzyskane środki finansowe zapisuje się jako dochód w tym samym tytule, z którego one pochodzą. Jeżeli odnośny tytuł już nie istnieje, odzyskane środki finansowe zapisuje się w części, za którą odpowiada dany administrator.

Artykuł 24

Wykonanie budżetu z wyprzedzeniem

Po przyjęciu budżetu rocznego środki można wykorzystywać na pokrycie zobowiązań i płatności, o ile jest to operacyjnie niezbędne, na zasadzie wykonywania budżetu z wyprzedzeniem.

Rozdział 4

Wkłady

Artykuł 25

Wczesne prognozowanie

1. Administratorzy przedstawiają do dnia 30 czerwca roku n:
 - a) prognozę co do drugiego wezwania do wnoszenia wkładów na rok n;

- b) prognozę co do pułapu płatności na rok $n + 1$, uwzględniającą przyszłe operacje i środki pomocy lub operacje i środki pomocy o rozszerzonym zakresie nieobjęte projektem budżetu;
- c) orientacyjne szacunki rocznej kwoty wkładów na lata $n + 1$, $n + 2$, $n + 3$ i $n + 4$ według szacowanych potrzeb;
- d) prognozę co do kwoty pierwszego wezwania do wnoszenia wkładów na rok $n + 1$.
2. Komitet decyduje o pułapie płatności na rok $n + 1$ do dnia 31 lipca roku n .
3. Administratorzy przedstawiają Komitetowi do dnia 30 września roku n :
- a) prognozę co do rocznej kwoty wkładów na wszystkie tytuły projektu budżetu;
- b) prognozę co do kwoty pierwszego wezwania do wnoszenia wkładów na rok $n + 1$;
- c) zrewidowane orientacyjne szacunki oparte na najlepszych dostępnych informacjach co do rocznych kwot wkładów na lata $n + 2$, $n + 3$ i $n + 4$.

Artykuł 26

Określenie wysokości wkładów

1. Wkłady płatne w ciągu roku na dany tytuł budżetu są równe środkom na płatności zapisanym w tym tytule, po odliczeniu dochodu zapisanego w tym samym tytule.
2. Środki na płatności w odniesieniu do każdej operacji lub każdego środka pomocy pokrywa się z wkładów państw członkowskich wnoszących wkład w daną operację lub dany środek pomocy.
3. Środki na płatności w części ogólnej budżetu dotyczącej wydatków na wsparcie i wydatków przygotowawczych operacji, o której to części mowa w art. 18 ust. 3 lit. b), pokrywa się z wkładów państw członkowskich, z wyjątkiem Danii.
4. Środki na płatności w części ogólnej budżetu dotyczącej wydatków na wsparcie i wydatków przygotowawczych środków pomocy, o której to części mowa w art. 18 ust. 3 lit. c), pokrywa się z wkładów państw członkowskich.
5. Podział wkładów między wnoszące wkład państwa członkowskie ustala się według kryterium produktu narodowego brutto, jak określono w art. 41 ust. 2 TUE oraz zgodnie z decyzją Rady 2014/335/UE, Euratom¹ lub jakąkolwiek inną decyzją Rady, która może ją zastąpić.

¹ Decyzja Rady 2014/335/UE, Euratom z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej (Dz.U. L 168 z 7.6.2014, s. 105).

6. Dane do obliczenia wysokości wkładów znajdują się w kolumnie „Zasoby własne oparte na DNB” tabeli „Zestawienie finansowania budżetu ogólnego według typu zasobów własnych i państwa członkowskiego” załączonej do najnowszego budżetu ogólnego przyjętego przez Unię. Wkład każdego państwa członkowskiego, od którego jest on należny, jest proporcjonalny do udziału dochodu narodowego brutto (DNB) tego państwa członkowskiego w łącznym agregacie DNB państw członkowskich, od których należny jest wkład.
7. W przypadku gdy zgodnie z art. 5 ust. 3 państwo członkowskie wstrzymuje się od głosu w sprawie przyjęcia środka pomocy i nie wnosi wkładu na rzecz tego środka, wnosi ono dodatkową kwotę na rzecz środków pomocy innych niż te, które dotyczą dostaw sprzętu wojskowego lub platform wojskowych o śmiertelności sile. Taka dodatkowa kwota zapewni, że ogólny wkład tego państwa członkowskiego z tytułu środków pomocy będzie odpowiadał udziałowi DNB tego państwa członkowskiego. Takie dodatkowe wkłady nie mogą mieć wpływu na kwotę wkładów należnych od tych państw członkowskich na rzecz środków, z tytułu których wnosi się takie dodatkowe wkłady.
8. Wkłady państw członkowskich w żadnym roku nie mogą przekroczyć ich odnośnego udziału w pułapie płatności, o którym mowa w art. 25 ust. 2. Limit ten nie ma zastosowania do dodatkowych wkładów zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu wynikających z wstrzymania się od głosu w sprawie środków pomocy w poprzednich latach.

Artykuł 27

Wkłady w następstwie wstrzymania się od głosu

1. Państwo członkowskie, które zasygnalizowało zamiar wstrzymania się od przyjęcia środka pomocy, określono którym mowa w art. 5 ust. 3, może wskazać inne środki pomocy, na rzecz których wniesie dodatkowy wkład. Może ono wskazać istniejące środki albo ewentualne przyszłe środki, co do których dokument koncepcyjny został przedstawiony lub zatwierdzony przez Radę, lub też może zwrócić się o inne nowe środki w tym celu.
2. Jeśli państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1 nie wskaże takich innych środków pomocy ani nie zwróci się o nie w ciągu sześciu miesięcy, Wysoki Przedstawiciel lub inne państwa członkowskie określają środki, na rzecz których te dodatkowe wkłady będą wniesione.
3. Po dokonaniu oceny potrzeb innych środków pomocy, jak określono w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, i z należyтым uwzględnieniem priorytetów strategicznych Unii oraz celów i zasad określonych w art. 56, Wysoki Przedstawiciel, stosownie do potrzeb, przedstawi Radzie do przyjęcia stosowne wnioski.
4. Administrator do spraw środków pomocy prowadzi rejestr dodatkowych wkładów należnych od państw członkowskich, które wstrzymują się od głosu w sprawie środka pomocy zgodnie z art. 5 ust. 3.

5. Przepisy niniejszego artykułu są wykonywane z poszanowaniem zasad programowania opartego na potrzebach i należytego zarządzania finansami Instrumentu i z zachowaniem jego skuteczności, zgodnie z Traktatami.

Artykuł 28

Wczesne finansowanie

1. Instrument dysponuje systemem minimalnych depozytów, by zapewniać wczesne finansowanie unijnym operacjom szybkiego reagowania i pilnym środkom, jak określono w art. 58, gdy nie są dostępne dostateczne środki finansowe, a zwykła procedura poboru wkładów nie pozwoliłaby na pokrycie odnośnych potrzeb w odpowiednim terminie. Minimalnymi depozytami na operacje szybkiego reagowania i na pilne środki zarządza w obu przypadkach odnośny administrator.
2. Kwotę minimalnych depozytów ustala i w razie konieczności rewiduje Komitet według wniosków zgłaszanych przez administratora.
3. Do celów wczesnego finansowania minimalnych depozytów państwa członkowskie:
 - a) wpłacają swoje wkłady do Instrumentu z wyprzedzeniem; albo

- b) gdy Rada postanowi uruchomić operację szybkiego reagowania, w którą wnoszą one wkład, lub zatwierdzi pilny środek, i gdy trzeba posiłkować się minimalnym depozytem – wpłacają swoje wkłady w terminie 5 dni od daty wysłania wezwania na poziomie kwoty odniesienia operacji szybkiego reagowania lub zatwierdzonych kosztów pilnego środka, chyba że Rada postanowi inaczej.

Artykuł 29

Pobór wkładów

1. Wkładów na rzecz Instrumentu dokonuje się w euro.
2. Każdy administrator wysyła wezwania do wnoszenia wkładów na środki podlegające jego odnośnym kompetencjom pismem skierowanym do właściwych administracji krajowych, których dane adresowe zostały mu przekazane.
3. Gdy realizacja środka pomocy lub jego części odbywa się w ramach operacji, administrator do spraw operacji wysyła wezwania do wnoszenia wkładów do właściwej administracji krajowej. Jeżeli administrator do spraw środków pomocy wysłał wezwanie do wnoszenia wkładów z tytułu danego środka pomocy zanim Rada postanowiła, że środek ten lub jego część będą realizowane w ramach operacji, przekazuje on środki finansowe niezbędne do ich realizacji administratorowi do spraw operacji.

4. Wezwania do wnoszenia wkładów wysyła się, gdy:
- a) budżet na rok budżetowy został przyjęty przez Komitet. Pierwsze wezwanie do wnoszenia wkładów obejmuje potrzeby płatnościowe pierwszych ośmiu miesięcy. Drugie wezwanie do wnoszenia wkładów obejmuje pozostałe saldo wkładów, z uwzględnieniem salda za poprzedni rok, jeżeli Komitet postanowił zapisać to saldo w bieżącym budżecie;
 - b) budżet korygujący został przyjęty w myśl art. 19, a planowane wezwania do wnoszenia wkładów na dany rok nie pokryją potrzeb płatnościowych w odpowiednim terminie;
 - c) wkłady na poczet minimalnych depozytów i ich uzupełnienia są potrzebne w myśl art. 28 ust. 3 oraz ust. 9 i 10 niniejszego artykułu.
5. Administrator do spraw operacji i administrator do spraw środków pomocy wzywają wnoszące wkład państwa członkowskie do wnoszenia wkładów, gdy Rada przyjmie decyzję ustanawiającą operację lub środek pomocy, o ile – w świetle kwoty odniesienia z tej decyzji – środki finansowe dostępne, odpowiednio, na operacje bądź środki pomocy nie wystarczają do sfinansowania kwoty płatności, którą zatwierdziła Rada.

6. Wszelkie odsetki od wkładów wpłaconych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 28 ust. 3 lit. a) uwzględnia się w obliczaniu ich wkładów przy kolejnych zwykłych wezwaniach do wnoszenia wkładów.
7. Wszelkie wezwania do wnoszenia wkładów zawierają zestawienie zwiększeń i redukcji wkładów w rozbiciu na tytuły w budżecie.
8. Bez uszczerbku dla innych przepisów niniejszej decyzji, wkłady wpłaca się w terminie 30 dni od wysłania odpowiedniego wezwania do wnoszenia wkładów, z wyjątkiem pierwszego wezwania do wnoszenia wkładów do budżetu na nowy rok budżetowy, w którym to przypadku termin płatności wynosi 40 dni od wysłania odpowiedniego wezwania do wnoszenia wkładów.
9. Każdą wykorzystaną część wkładów wniesionych z wyprzedzeniem na poczet minimalnych depozytów uzupełnia się poprzez zwiększenie wkładu odnośnych państw członkowskich przy następnym zwykłym wezwaniu do wnoszenia wkładów, chyba że państwa te już wcześniej uzupełniły swój wkład. Jeżeli zachodzi potrzeba posiłkowania się minimalnym depozytem, a odnośne państwa członkowskie nie uzupełniły w międzyczasie swoich wkładów, wpłacają one ewentualną wymaganą kwotę w terminie pięciu dni, zgodnie z art. 28 ust. 3 lit. b).
10. Każde państwo członkowskie, które wniosło swój wkład z wyprzedzeniem na poczet minimalnego depozytu, może upoważnić właściwego administratora do wykorzystania maksymalnie 75 % tego wkładu jako wkład tego państwa na operację lub środek pomocy. W takim przypadku dane państwo członkowskie uzupełnia wkład wpłacony z wyprzedzeniem w terminie 90 dni od wysłania wezwania przez właściwego administratora.

11. Gdy projekt budżetu został przedłożony Komitetowi, każdy administrator może przed końcem bieżącego roku budżetowego wystosować do państw członkowskich, których procedury budżetowe i finansowe nie pozwalają na wpłatę wkładu w ustalonych terminach, wcześniejsze wezwanie do wnoszenia wkładów na podlegające jego kompetencjom środki jako zaliczkę na poczet wkładów za kolejny rok budżetowy.
12. Każde wnoszące wkład państwo członkowskie i państwo trzecie ponosi opłaty bankowe związane z wpłatą swojego wkładu.
13. Administratorzy potwierdzają otrzymanie wkładów, do których wniesienia wezwali.
14. Jeżeli należy się zwrot płatności i nie można go dokonać w całości poprzez odliczenie od wkładu należnego Instrumentowi, zwrot wypłaca się odnośnemu państwu członkowskiemu w terminie 30 dni.

Artykuł 30

Zarządzanie przez Instrument dobrowolnymi wkładami finansowymi

1. Zgodnie z odpowiednimi przepisami ram prawnych regulujących daną operację lub dany środek pomocy oraz po wyrażeniu zgody przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB), Komitet może zezwolić na powierzenie Instrumentowi zarządzania administracyjnego dobrowolnym wkładem finansowym państwa członkowskiego lub strony trzeciej. Taki dobrowolny wkład finansowy może być przeznaczony na konkretny projekt wspierający tę operację lub ten środek pomocy.
2. Koszty administracyjne związane z zarządzaniem tym dobrowolnym wkładem są pokrywane z samego wkładu, chyba że Komitet zdecyduje inaczej.
3. Odnośny administrator, po zatwierdzeniu przez Komitet, zawiera niezbędne uzgodnienia administracyjne z danym państwem członkowskim lub stroną trzecią określające cel dobrowolnego wkładu, koszty, które ma pokryć wkład, oraz zasady zarządzania tym wkładem.
4. Każdy dobrowolny wkład może zostać wykorzystany wyłącznie w celu, w jakim został przekazany do Instrumentu, określonym w uzgodnieniu administracyjnym z danym państwem członkowskim lub daną stroną trzecią.

5. Odnośny administrator zapewnia zgodność zarządzania dobrowolnymi wkładami z odpowiednimi uzgodnieniami administracyjnymi. Przekazuje każdemu wnoszącemu wkład, bezpośrednio lub w stosownych przypadkach za pośrednictwem dowódcy operacji, odpowiednie informacje dotyczące zarządzania tym dobrowolnym wkładem, jak określono w mających zastosowanie uzgodnieniach administracyjnych.

Artykuł 31

Odsetki za zwłokę

1. Jeżeli państwo członkowskie lub strona trzecia nie dokonają płatności na rzecz Instrumentu w wymaganym terminie, nalicza się odsetki za zwłokę w wysokości stopy procentowej podstawowych operacji refinansujących Europejskiego Banku Centralnego, powiększonej o 3,5 punktu procentowego.
2. Jeżeli płatność jest opóźniona o nie więcej niż 30 dni, odsetki nie są naliczane. Jeżeli płatność jest opóźniona o więcej niż 30 dni, odsetki są naliczane za cały okres opóźnienia.

Rozdział 5

Wykonanie

Artykuł 32

Zasady

1. Środki Instrumentu wykorzystuje się zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, to znaczy zasadami oszczędności efektywności i skuteczności.
2. Urzędnicy zatwierdzający odpowiadają za realizację dochodów i wydatków Instrumentu zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami oraz za zapewnianie przestrzegania wymogów legalności i prawidłowości.

W celu realizacji wydatków urzędnicy zatwierdzający:

- a) zaciągają zobowiązania budżetowe i prawne, w tym podpisując umowy w imieniu Instrumentu;
- b) poświadczają zasadność wydatków i zatwierdzają płatności; oraz
- c) podejmują wstępne działania w celu wykonania środków.

3. Urzędnik zatwierdzający może delegować swoje obowiązki decyzją, w której określa:
- a) pracowników na odpowiednim szczeblu, którzy przejmują delegowane obowiązki;
 - b) zakres przekazywanych uprawnień; oraz
 - c) zakres, w jakim osoby przejmujące delegowane obowiązki mogą subdelegować swoje uprawnienia.
4. Zapewnia się wykonanie środków zgodnie z zasadą rozdzielności funkcji urzędnika zatwierdzającego i księgowego. Nie można łączyć obowiązków urzędnika zatwierdzającego i księgowego.

Artykuł 33

Metody wykonywania

1. Finansowanie wspólnych kosztów operacji jest wykonywane w imieniu Instrumentu przez dowódcę operacji, gdy sprawuje on swoje funkcje, lub w przeciwnym przypadku przez administratora do spraw operacji w ramach kompetencji urzędnika zatwierdzającego.

2. Środek pomocy można realizować w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego. Jeżeli środek pomocy jest realizowany w ramach zarządzania pośredniego Rada może wyznaczyć podmioty realizujące spośród jednej z następujących kategorii:
- a) ministerstwa lub departamenty rządowe państw członkowskich, lub ich podmioty i agencje prawa publicznego, lub podmioty prawa prywatnego realizujące misję publiczną, o ile te ostatnie otrzymają odpowiednie gwarancje finansowe;
 - b) organizacja międzynarodowa, organizacja regionalna lub ich organy i agencje;
 - c) państwo trzecie lub podmioty i agencje jego prawa publicznego, o ile takie państwo trzecie nie narusza interesów Unii i jej państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności oraz przestrzega prawa międzynarodowego i, w stosownych przypadkach, zasady stosunków dobrosąsiedzkich z państwami członkowskimi;
 - d) organy i agencje Unii mające osobowość prawną.
3. W wyjątkowych okolicznościach podmioty, które nie należą do kategorii wymienionych powyżej, mogą zostać wyznaczone jako podmioty realizujące, po uzyskaniu potwierdzenia od administratora zgodnie z ust. 5, pod warunkiem że dany środek pomocy jest realizowany zgodnie z ust. 2 lit. c).

4. Środki pomocy może również realizować w całości lub w części beneficjent lub wyznaczone przez niego organy. W takim przypadku przepisy o podmiotach realizujących w niniejszej decyzji mają zastosowanie do takich beneficjentów lub organów jako podmiotów realizujących.
5. Bez uszczerbku dla art. 56 ust. 3 i art. 66 ust. 8 administrator zapewnia doradztwo – na etapie przygotowywania środka pomocy – co do zdolności ewentualnych podmiotów realizujących do zrealizowania środka pomocy lub jego części zgodnie z rozdziałem 10, a w stosownych przypadkach – co do zdolności odbiorcy dotacji przyznanej bez zaproszenia do składania wniosków do jej zrealizowania. Podmiot realizujący lub odbiorca dotacji są wyznaczani przez Radę po tym, jak administrator potwierdzi, że mają oni odpowiednie zdolności w tym zakresie. Jeśli nie można potwierdzić takiej zdolności, administrator wskazuje Radzie wszelkie inne możliwe sposoby realizacji danego środka. W odpowiednich przypadkach administrator rozważa, jak zgodnie z art. 66 ust. 6 zarządzić określonym ograniczeniom zdolności ewentualnych podmiotów realizujących.
6. Środki pomocy mogą być również realizowane w całości lub w części w ramach operacji, o ile tak postanowi Rada zgodnie z art. 6, w szczególności w celu dostarczenia zintegrowanej pomocy obejmującej szkolenia wojskowe, doradztwo, zapewnienie wsparcia materialnego oraz monitorowanie jego wykorzystywania przez beneficjenta.

7. Państwo członkowskie, instytucja Unii, organizacja międzynarodowa, organizacja regionalna lub inny podmiot, któremu powierzono realizację wydatków operacji finansowanej w ramach Instrumentu, stosują przepisy mające zastosowanie do realizacji swoich własnych wydatków. Podobnie podmiot realizujący środek pomocy może stosować przepisy mające zastosowanie do realizacji własnych wydatków, o ile pozwoli na to ocena, o której mowa w art. 66. W razie istotnych rozbieżności między tymi przepisami, z jednej strony a przepisami niniejszej decyzji i przepisami zatwierdzonymi przez Komitet zgodnie z art. 11 ust. 6, z drugiej, pierwszeństwo mają przepisy niniejszej decyzji i przepisy przyjęte przez Komitet. W tym celu właściwy administrator może podjąć niezbędne środki zaradcze, by zagwarantować adekwatną ochronę interesów finansowych Instrumentu.

Artykuł 34

Rachunki bankowe

1. Wszelkie rachunki bankowe Instrumentu otwiera się w renomowanych instytucjach finansowych mających siedzibę w państwie członkowskim i są to rachunki bieżące lub krótkoterminowe w euro.
2. Jeżeli jednak wymagają tego okoliczności i jeżeli zgodę wyrazi odnośny administrator, rachunki można otwierać w instytucjach finansowych z siedzibą poza Unią i w walutach innych niż euro.
3. Nie można przekraczać stanu rachunków bankowych Instrumentu.

4. Wkłady państw członkowskich wpłaca się na specjalne rachunki bankowe. Wkłady te wykorzystuje się, by:
- a) wypłacać niezbędne zaliczki dowódcom operacji na realizację wydatków związanych ze wspólnymi kosztami operacji i z kosztami środków pomocy lub ich części realizowanych w ramach operacji; oraz
 - b) dokonywać niezbędnych płatności podmiotom realizującym i dostawcom niezbędnym w realizacji środków pomocy.
5. Wkłady zgodnie z kosztami ponoszonymi przez poszczególne państwa i dobrowolnymi wkładami wpłaca się na specjalne rachunki bankowe. Wykorzystuje się je do realizacji wydatków, którymi zarządzanie powierzono Instrumentowi.

Artykuł 35

Zamówienia

1. Zamówienia, które mają być finansowane lub objęte płatnościami zaliczkowymi w ramach Instrumentu w celu odpłatnego uzyskania dostaw ruchomości lub nieruchomości – poprzez zakup, leasing, wynajem lub kupno na raty, z opcją lub bez opcji wykupu – a także świadczenia usług lub wykonania robót budowlanych są udzielane na podstawie umów zawieranych w imieniu Instrumentu, jeżeli są one wykonywane przez Instrument bezpośrednio lub w ramach operacji.

2. Procedury udzielania zamówień mają zapewniać w warunkach uczciwej i otwartej konkurencji najefektywniejsze udzielanie zamówień spełniające wymogi operacji lub środków pomocy.
3. Wśród przepisów zatwierdzonych przez Komitet na podstawie art. 11 ust. 6 w celu realizacji wydatków finansowanych poprzez Instrument muszą znajdować się przepisy o procedurach udzielania zamówień zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 36

Dotacje

1. Środki pomocy można realizować poprzez dotacje przyznawane w wyniku zaproszenia do składania wniosków lub bez niego.
2. Przepisy przyjęte przez Komitet zgodnie z art. 11 ust. 6 do celów realizacji wydatków finansowanych w ramach Instrumentu obejmują przepisy dotyczące przyznawania i realizacji dotacji, w tym w należycie uzasadnionych przypadkach, gdy dotacje mogą zostać przyznane bez zaproszenia do składania wniosków. W przepisach tych zapewnia się ścisły nadzór ze strony administratora przez cały okres realizacji dotacji i w szczególności sposób uwzględnia się kontrole stosowane przez administratora w przypadku zarządzania bezpośredniego.

Artykuł 37

Uzgodnienia administracyjne ułatwiające przyszłe zamówienia lub wzajemne wsparcie

1. Instrument może zawierać uzgodnienia administracyjne z państwami członkowskimi, unijnymi instytucjami, organami i agencjami, a także z państwami trzecimi, organizacjami międzynarodowymi i organizacjami regionalnymi i z ich agencjami, po to by ułatwić organizowanie przyszłych zamówień lub aspektów finansowych wzajemnego wsparcia w sposób jak najbardziej racjonalny pod względem kosztów.
2. Uzgodnienia administracyjne, o których mowa w ust. 1:
 - a) podlegają uprzedniej konsultacji z Komitetem, jeżeli są one zawierane z państwami członkowskimi, instytucjami Unii lub z organami lub agencjami państw członkowskich lub Unii; lub
 - b) podlegają uprzedniemu zatwierdzeniu przez Komitet, jeżeli są one zawierane z państwami trzecimi, organizacjami międzynarodowymi lub organizacjami regionalnymi.
3. Uzgodnienia administracyjne, o których mowa w ust. 1 podpisuje właściwy administrator lub, w stosownych przypadkach, odnośny dowódca operacji działający w imieniu Instrumentu oraz właściwe organy administracyjne pozostałych stron, o których mowa w ust. 1.

4. Umowy ramowe można zawierać, po to by ułatwić organizowanie zamówień w sposób jak najbardziej racjonalny pod względem kosztów. Umowy ramowe przedkłada się do zatwierdzenia Komitetowi zanim podpisze je właściwy administrator. Państwa członkowskie i dowódcy operacji mogą korzystać z takich umów ramowych, jeżeli tak postanowią. Zawarcie takich umów ramowych przez Instrument nie zobowiązuje żadnego państwa członkowskiego, które nie jest jego stroną, do zamawiania towarów i usług na podstawie tych umów.

Rozdział 6

Sprawozdania finansowe, rozliczenia i audyt

Artykuł 38

Regularne sprawozdania finansowe dla Komitetu

Co trzy miesiące każdy administrator, przy wsparciu właściwego księgowego i właściwych dowódców operacji, przedkłada Komitetowi sprawozdanie z realizacji podlegających jego kompetencjom dochodów i wydatków od początku danego roku budżetowego, rachunek przepływów pieniężnych oraz sprawozdanie dotyczące odnośnego minimalnego depozytu.

Artykuł 39
Rozliczenia

1. Każdy księgowy prowadzi rozliczenia dotyczące żądanych wkładów i dokonanych przesunięć środków finansowych podlegających jego kompetencjom. Sporządza on również sprawozdanie finansowe z wydatków i dochodów realizowanych w ramach kompetencji właściwego administratora.
2. Księgowy do spraw operacji sporządza, przy wsparciu dowódców operacji, roczne sprawozdanie finansowe operacji i roczne sprawozdanie finansowe środków pomocy lub dowolnej ich części, które są realizowane w ramach operacji. Księgowy do spraw środków pomocy sporządza, przy wsparciu podmiotów realizujących, roczne sprawozdanie finansowe środków pomocy.

Artykuł 40
Zasady ogólne mające zastosowanie do kontroli

1. Instrument, za pośrednictwem swoich przedstawicieli lub organów kontrolnych lub audytowych, które może wyznaczyć, przeprowadza kontrole na miejscu w odniesieniu do operacji i podmiotów realizujących w celu upewnienia się, że przepisy ustanowione w niniejszej decyzji i w decyzjach Komitetu są odpowiednio wykonywane, a postanowienia umów zawartych z podmiotami realizującymi – przestrzegane.

2. Osoby odpowiedzialne za audyt dochodów i wydatków Instrumentu muszą przed realizacją swoich zadań uzyskać poświadczenie bezpieczeństwa uprawniające je do dostępu do informacji niejawnych na poziomie co najmniej „SECRET UE/EU SECRET” lub uzyskać równoważne poświadczenie od państwa członkowskiego lub NATO, w zależności od przypadku. Osoby te gwarantują, że będą przestrzegać poufności informacji i chronić dane, o których się dowiedziały w trakcie wykonywania swojego zadania audytorskiego, zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do tych informacji i danych.
3. Osoby odpowiedzialne za audyt dochodów i wydatków Instrumentu uzyskują bezzwłocznie i bez wcześniejszego powiadomienia dostęp do dokumentów i do zawartości wszelkich nośników danych związanych z tymi dochodami i wydatkami, jak również do pomieszczeń, w których te dokumenty i nośniki są przechowywane. Mogą one sporządzać ich kopie. Osoby zaangażowane w realizację dochodów i wydatków Instrumentu udzielają administratorom i osobom odpowiedzialnym za audyt tych dochodów i wydatków niezbędnej pomocy w wykonywaniu ich zadań.
4. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, które skutkują stratą finansową, Instrument podejmuje z daną operacją, danym podmiotem realizującym lub danym dostawcą niezbędne kroki, by zapewnić odzyskanie lub zwrot odnośnych kwot.

Artykuł 41
Audyt wewnętrzny Instrumentu

1. Na wniosek administratora do spraw operacji i po poinformowaniu Komitetu Sekretarz Generalny Rady mianuje audytora wewnętrznego do spraw operacji i co najmniej jednego jego zastępcę. Na wniosek administratora do spraw środków pomocy i po poinformowaniu Komitetu Wysoki Przedstawiciel mianuje audytora wewnętrznego do spraw środków pomocy.
2. Audytorów wewnętrznych mianuje się na okres czterech lat, z możliwością przedłużenia kadencji na łączny okres nieprzekraczający ośmiu lat. Audytorzy wewnętrzni muszą mieć niezbędne kwalifikacje zawodowe oraz dawać wystarczającą rękojmię bezpieczeństwa i niezależności. Audytorami wewnętrznymi nie mogą być urzędnicy zatwierdzający ani księgowi; oraz audytorzy wewnętrzni nie mogą uczestniczyć w przygotowywaniu sprawozdań finansowych związanych z Instrumentem.
3. Każdy audytor wewnętrzny informuje właściwego administratora o postępowaniu względem ryzyka, wydając niezależne opinie na temat jakości systemów zarządzania i kontroli oraz zalecenia mające promować należyte zarządzanie finansami. Audytorzy wewnętrzni odpowiadają w szczególności za ocenę stosowności i skuteczności wewnętrznych systemów zarządzania oraz wyników odnośnych działów w realizacji polityki i celów przez odniesienie do związanych z nimi rodzajów ryzyka.

4. Audytorzy wewnętrzni wykonują swoje obowiązki w kwestiach podlegających ich odnośnym kompetencjom względem wszystkich działań uczestniczących w poborze dochodów Instrumentu lub w realizacji jego wydatków.
5. Stosownie do sytuacji każdy audytor wewnętrzny przeprowadza co najmniej jeden audyt w trakcie roku budżetowego i przedstawia sprawozdanie właściwemu administratorowi. Dowódcy operacji oraz w stosownych przypadkach podmioty realizujące są informowane przez właściwego audytora wewnętrznego o jego ustaleniach i zaleceniach. Każdy administrator zapewnia w kwestiach podlegających jego kompetencjom – np. poprzez wydawanie niezbędnych instrukcji dowódcom operacji i podmiotom realizującym – by podejmowano działania w związku z jego zaleceniami z audytów.
6. Każdy administrator składa co roku Komitetowi sprawozdanie z przeprowadzonych audytów wewnętrznych w kwestiach podlegających jego kompetencjom, wskazując liczbę i rodzaj przeprowadzonych audytów wewnętrznych, przedstawione spostrzeżenia i zalecenia oraz działania podjęte na podstawie tych zaleceń.
7. Wyniki prac i sprawozdania audytorów wewnętrznych udostępniane są Kolegium Audytorów, ustanowionych zgodnie z art. 42, wraz ze wszystkimi powiązаныmi dokumentami potwierdzającymi.

Artykuł 42

Audyt zewnętrzny Instrumentu

1. Ustanawia się Kolegium Audytorów. Kolegium Audytorów przeprowadza audyt dochodów i wydatków wynikających z wykonania niniejszej decyzji zgodnie z art. 1 ust. 2, jak również rocznych sprawozdań finansowych operacji i środków pomocy.
2. Komitet określa wymaganą liczbę audytorów i mianuje członków Kolegium Audytorów spośród kandydatów zaproponowanych przez państwa członkowskie na jednokrotnie odnawialną maksymalnie trzyletnią kadencję. Może on przedłużyć mandat członka o okres nieprzekraczający sześciu miesięcy. Kandydaci muszą być członkami najwyższego krajowego organu audytowego w państwie członkowskim lub być osobami rekomendowanymi przez ten organ oraz muszą dawać odpowiednią rękojmię bezpieczeństwa i niezależności.
3. Na wniosek Kolegium Audytorów Komitet może powołać asystentów członków Kolegium Audytorów. Asystenci muszą dawać odpowiednią rękojmię bezpieczeństwa i niezależności. Na wniosek Kolegium Audytorów Komitet może zatwierdzić sytuację, w której Kolegium Audytorów korzysta z wykwalifikowanego wsparcia zewnętrznego w celu przeprowadzenia zewnętrznego audytu Instrumentu.

4. Kolegium Audytorów sprawdza poprzez kontrole na miejscu oraz kontrole dokumentów potwierdzających, w trakcie oraz po zakończeniu roku budżetowego, czy wydatki finansowane lub objęte płatnościami zaliczkowymi w ramach Instrumentu są realizowane zgodnie z niniejszą decyzją i przepisami przyjętymi zgodnie z art. 11 ust. 6, a także – stosownie do przypadku – z mającymi zastosowanie przepisami Unii i przepisami krajowymi oraz z zasadami należytego zarządzania finansami, czyli z zasadami oszczędności, efektywności i skuteczności, jak również, czy kontrole wewnętrzne są odpowiednie.
5. Członkowie Kolegium Audytorów i ich asystenci nadal otrzymują wynagrodzenie od macierzystego organu audytowego; Instrument pokrywa koszty ich podróży służbowych zgodnie z zasadami przyjętymi przez Komitet oraz koszty wykwalifikowanego wsparcia zewnętrznego.
6. W czasie swojej kadencji członkowie Kolegium Audytorów i ich asystenci:
 - a) nie zwracają się o instrukcje do nikogo poza Komitetem, ani nie przyjmują żadnych innych instrukcji; w ramach swojego mandatu audytorskiego Kolegium Audytorów i jego członkowie są w pełni niezależni i wyłącznie odpowiedzialni za prowadzenie audytu zewnętrznego;
 - b) składają sprawozdania ze swoich zadań wyłącznie Komitetowi.

7. Co roku Kolegium Audytorów wybiera spośród swoich członków przewodniczącego lub przedłuża mandat aktualnemu przewodniczącemu. Kolegium Audytorów przyjmuje zasady mające zastosowanie do audytów prowadzonych przez jego członków zgodne z najwyższymi standardami międzynarodowymi. Zatwierdza ono sprawozdania z audytu sporządzone przez jego członków przed przekazaniem ich administratorom i Komitetowi.
8. Administratorzy lub osoby wyznaczone przez administratorów mogą w dowolnym momencie przeprowadzać audyty wydatków finansowanych poprzez Instrument. Ponadto Komitet może na wniosek któregośkolwiek z administratorów lub państwa członkowskiego wyznaczyć w dowolnym momencie dodatkowych audytorów zewnętrznych na zasadzie doraźnej oraz określić ich zadania i warunki działania.

Artykuł 43

Przedstawianie rocznych sprawozdań finansowych i wynik budżetu

1. Każdy księgowy Instrumentu, z pomocą właściwego administratora, sporządza i przekazuje Kolegium Audytorów do dnia 15 maja po zakończeniu roku budżetowego projekt rocznego sprawozdania finansowego Instrumentu w kwestiach podlegających jego kompetencjom. Księgowy do spraw operacji wykorzystuje sprawozdania finansowe dostarczone przez dowódców operacji, w tym sprawozdania finansowe środków pomocy lub dowolnych ich części zrealizowanych w ramach operacji. Księgowy do spraw środków pomocy wykorzystuje sprawozdania finansowe dostarczone przez podmioty realizujące. W tym samym terminie każdy księgowy przekazuje Komitetowi informacje o nadwyżce budżetowej roku budżetowego dla każdego tytułu w budżecie, za który odpowiada. Każdy administrator przekazuje Komitetowi roczne sprawozdanie z działalności dotyczące kwestii podlegających jego kompetencjom.
2. Kolegium Audytorów przekazuje – na podstawie przeprowadzonych prac audytowych, w tym w ramach wykwalifikowanego wsparcia zewnętrznego, o którym mowa w art. 42 ust. 3 – do dnia 15 lipca każdemu księgowemu Instrumentu i każdemu dowódcy operacji swoje ustalenia z audytu odnośnych sprawozdań finansowych.
3. Każdy księgowy, wspierany przez właściwego administratora, przekazuje Komitetowi do dnia 30 września ostateczne zbadane roczne sprawozdanie finansowe Instrumentu dotyczące kwestii podlegających jego kompetencjom.

4. Kolegium Audytorów przekazuje Komitetowi swoje sprawozdanie z audytu, w tym opinię z audytu do dnia 30 września po zakończeniu roku budżetowego. Komitet bada sprawozdanie z audytu, opinię z audytu i roczne sprawozdanie finansowe w celu udzielenia absolutorium każdemu administratorowi i każdemu dowódcy operacji.
5. Dokumenty potwierdzające odnoszące się do rocznych sprawozdań finansowych Instrumentu przechowuje się przez okres pięciu lat od dnia, w którym udzielono odpowiedniego absolutorium. Po zakończeniu operacji jej dowódca zapewnia przekazanie całej dokumentacji potwierdzającej, łącznie z dokumentacją dotyczącą realizacji wszelkich środków pomocy lub dowolnej ich części realizowanych w ramach operacji, administratorowi do spraw operacji.
6. Komitet decyduje o zapisaniu wyniku budżetu za rok budżetowy, za który zostało zatwierdzone sprawozdanie finansowe, w budżecie na kolejny rok budżetowy jako dochód lub wydatek, w zależności od okoliczności. Przed takim zatwierdzeniem sprawozdania finansowego Komitet może jednak zdecydować o zapisaniu szacunkowego wyniku budżetu po otrzymaniu opinii z audytu Kolegium Audytorów. Właściwy administrator przedkłada niezbędne budżety korygujące z uwzględnieniem przeniesienia środków finansowych.
7. Jeżeli zwrotu środków nie można dokonać w całości poprzez odliczenie ich od wkładów należnych Instrumentowi, saldo wyniku budżetu wypłaca się odnośnym państwom członkowskim zgodnie z kluczem DNB z roku, którego dotyczy zwrot.

TYTUŁ III
SZCZEGÓŁOWE ZASADY
MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO OPERACJI

Rozdział 7

Wspólne koszty i koszty ponoszone przez państwa

Artykuł 44

Definicja wspólnych kosztów oraz okresy kwalifikowalności

1. Instrument ponosi wspólne koszty wymienione w załączniku III w przygotowawczej fazie operacji, która to faza trwa od momentu zatwierdzenia koncepcji zarządzania kryzysowego do momentu mianowania dowódcy operacji. W szczególnych okolicznościach, po konsultacji z KPiB, Komitet może przedłużyć okres, podczas którego koszty te ponoszone są przez Instrument.
2. Podczas aktywnej fazy operacji, która to faza trwa od dnia mianowania dowódcy operacji do dnia ustania działalności dowództwa operacji, Instrument ponosi jako wspólne koszty:
 - a) wspólne koszty wymienione w załączniku IV część A;

- b) wspólne koszty wymienione w załączniku IV część B, jeśli Rada tak postanowi;
- c) wspólne koszty wymienione w załączniku IV część C, jeżeli dowódca operacji wystąpi ze stosownym wnioskiem, który zatwierdzi Komitet.
3. Wspólne koszty operacji obejmują również wydatki niezbędne do likwidacji operacji, wymienione w załączniku V.
4. Operację Unii uznaje się za zlikwidowaną z chwilą, gdy sprzęt i infrastruktura wspólnie finansowane na potrzeby operacji znalazły ostateczne przeznaczenie, a sprawozdanie finansowe dotyczące operacji zostało zatwierdzone.
5. Wspólne koszty ograniczają się do kosztów dodatkowych, a mianowicie kosztów innych niż koszty, które tak czy inaczej zostałyby poniesione przez co najmniej jedno wnoszące wkład państwo członkowskie lub państwo trzecie, instytucję Unii lub organizację międzynarodową, niezależnie od sposobu organizacji operacji Unii.
6. Rada może w decyzjach o ustanowieniu operacji lub przedłużeniu ich trwania określić, że niektóre koszty dodatkowe, oprócz tych kwalifikujących się w odnośnym czasie jako wspólne koszty, są uznawane za wspólne koszty danej operacji.
7. Niezależnie od swojego uprawnienia na mocy ust. 2 lit. b), Komitet może w poszczególnych przypadkach zdecydować, że z uwagi na szczególne okoliczności niektóre koszty dodatkowe, inne niż koszty wymienione w załącznikach II–V, uznaje się za wspólne koszty danej operacji.

Artykuł 45

Ćwiczenia

1. Wspólne koszty ćwiczeń Unii są finansowane poprzez Instrument zgodnie z przepisami i procedurami podobnymi do tych, które obowiązują w przypadku operacji, w które wkład wnoszą wszystkie państwa członkowskie, z wyjątkiem Danii.
2. Na wspólne koszty ćwiczeń składają się, po pierwsze, koszty dodatkowe dowództwa zdolnego do przerzutu lub stałego dowództwa, a po drugie, koszty dodatkowe poniesione w związku z wykorzystaniem przez Unię wspólnych zasobów i zdolności NATO udostępnionych na potrzeby ćwiczeń.
3. Wspólne koszty ćwiczeń nie obejmują kosztów związanych z:
 - a) nabywaniem majątku, włącznie z nabywaniem budynków, infrastruktury i sprzętu;
 - b) fazą planowania i przygotowywania ćwiczeń, chyba że zatwierdził je Komitet;
 - c) transportem, koszarami i zakwaterowaniem sił.

Artykuł 46

Kwota odniesienia dla danej operacji

Każda decyzja Rady o ustanowieniu operacji lub przedłużeniu jej trwania określa kwotę odniesienia dla wspólnych kosztów tej operacji. Administrator do spraw operacji ocenia, przy wsparciu szczególnie ze strony Sztabu Wojskowego UE i dowódcy operacji, o ile został mianowany, wysokość kwoty niezbędnej do pokrycia wspólnych kosztów operacji w planowanym okresie. Administrator do spraw operacji przekazuje informację o proponowanej kwocie prezydencji Rady do przeanalizowania przez organ przygotowawczy Rady odpowiedzialny za analizę projektu decyzji. Członkowie Komitetu zapraszani są do udziału w przeprowadzanej przez ten organ dyskusji na temat kwoty odniesienia.

Artykuł 47

Zwrot płatności zaliczkowych

1. Państwo członkowskie, państwo trzecie lub, stosownie do sytuacji, organizacja międzynarodowa upoważnione przez Radę do finansowania pewnej części wspólnych kosztów operacji w formie płatności zaliczkowych mogą otrzymać od Instrumentu zwrot wpłaconych kwot po skierowaniu uzasadnionego wniosku, wraz z wymaganymi dokumentami potwierdzającymi, do administratora do spraw operacji nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od daty zakończenia danej operacji.
2. Wnioski o zwrot, które nie zostały zatwierdzone przez dowódcę operacji, o ile jego kadencja nie upłynęła, i administratora do spraw operacji, nie mogą zostać uznane.

3. W przypadku zatwierdzenia wniosku o zwrot złożonego przez wnoszące wkład państwo członkowskie lub państwo trzecie należną kwotę można odliczyć przy kolejnym wezwaniu do wniesienia wkładu skierowanym do tego państwa przez administratora do spraw operacji.
4. Jeżeli w momencie zatwierdzania wniosku nie przewiduje się żadnych wezwań do wniesienia wkładów lub jeżeli kwota podana w zatwierdzonym wniosku o zwrot przekracza przewidywany wkład, administrator do spraw operacji wypłaca należną kwotę w terminie 30 dni, uwzględniając przepływy pieniężne Instrumentu oraz potrzeby w zakresie finansowania wspólnych kosztów danej operacji.
5. Zgodnie z niniejszą decyzją zwrot jest należny, nawet jeśli planowana operacja zostanie odwołana.
6. Zwrot obejmuje odsetki narosłe od kwoty udostępnionej w formie płatności zaliczkowych.

Artykuł 48

*Zarządzanie wydatkami Instrumentu nienależącymi do wspólnych kosztów
(koszty ponoszone przez państwa)*

1. Komitet, na podstawie wniosku administratora do spraw operacji, z pomocą dowódcy operacji, lub na podstawie wniosku państwa członkowskiego, może postanowić, że zarządzanie administracyjne niektórymi wydatkami związanymi z operacją (zwanymi dalej „kosztami ponoszonymi przez państwa”), choć nadal podlega kompetencjom zainteresowanego państwa członkowskiego, powierza się Instrumentowi.
2. Komitet może w drodze decyzji upoważnić dowódcę operacji do zawierania – w imieniu państw członkowskich wnoszących w operację wkład w postaci personelu lub aktywów i, w stosownych przypadkach, w imieniu stron trzecich – umów dotyczących nabywania usług i towarów, które będą finansowane jako koszty ponoszone przez państwa.
3. Komitet w swojej decyzji ustanawia zasady zarządzania kosztami ponoszonymi przez państwa, w tym zasady ich finansowania w formie płatności zaliczkowych oraz, w stosownych przypadkach, okres obowiązywania upoważnienia udzielonego dowódcy operacji.

4. Instrument prowadzi rachunkowość powierzonych mu kosztów ponoszonych przez państwa zaciągniętych przez poszczególne państwa członkowskie i, w stosownych przypadkach, przez strony trzecie. Co miesiąc administrator do spraw operacji wysyła każdemu z państw członkowskich i, w stosownych przypadkach, wspomnianym stronom trzecim zestawienie wydatków poniesionych przez nie lub ich pracowników w poprzednim miesiącu oraz wzywa do wpłaty środków finansowych niezbędnych do pokrycia tych wydatków. Państwa członkowskie i, w stosownych przypadkach, wspomniane strony trzecie wpłacają do Instrumentu wymagane środki finansowe w terminie 30 dni od daty wysłania wezwania do wpłaty.

Artykuł 49

Zarządzanie przez Instrument płatnościami zaliczkowymi i wydatkami nienależącymi do wspólnych kosztów w celu ułatwienia początkowego rozmieszczenia sił w ramach operacji

1. Jeżeli wymagają tego szczególne okoliczności operacyjne, Komitet, na podstawie wniosku administratora do spraw operacji, z pomocą dowódcy operacji, lub na podstawie wniosku państwa członkowskiego, może postanowić, że finansowanie w formie płatności zaliczkowych i zarządzanie administracyjne w odniesieniu do niektórych wydatków związanych z operacją, choć nadal podlega kompetencjom zainteresowanego państwa członkowskiego, powierza się Instrumentowi, aby ułatwić początkowe rozmieszczenie sił w ramach operacji, zanim zostanie potwierdzone, które państwa członkowskie wniosą wkład w operację poprzez zapewnienie personelu lub aktywów.

2. Zarządzanie tymi kosztami odbywa się w granicach istniejących środków i zasobów oraz wstępnych nakładów, do których zastosowanie ma pułap w wysokości 20 % kwoty odniesienia. W takim przypadku Komitet określa w swojej decyzji zasady finansowania w formie płatności zaliczkowych oraz zwrotu finansowanych w ten sposób kwot przez państwa członkowskie i strony trzecie, które wniosą wkład w operację poprzez zapewnienie personelu lub aktywów.

Artykuł 50

*Wspólne koszty poniesione w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie
lub wspólne koszty niepowiązane bezpośrednio z konkretną operacją*

Administrator do spraw operacji pełni obowiązki urzędnika zatwierdzającego w przypadku wydatków na pokrycie wspólnych kosztów poniesionych w trakcie fazy przygotowawczej i po zakończeniu aktywnej fazy operacji, a także wspólnych kosztów, których nie można bezpośrednio powiązać z konkretną operacją.

Artykuł 51

Wspólne koszty podczas aktywnej fazy operacji

1. Dowódca operacji wykonuje obowiązki urzędnika zatwierdzającego względem wydatków na pokrycie wspólnych kosztów poniesionych podczas aktywnej fazy operacji, którą dowodzi.

2. W drodze odstępstwa od art. 17 ust. 6, przyjęcie przez Radę kwoty odniesienia upoważnia administratora do spraw operacji i dowódcę operacji, w ramach ich odnośnych kompetencji, do zaciągania zobowiązań i opłacania wydatków danej operacji do wysokości 30 % kwoty odniesienia, chyba że Rada określi inną wartość procentową.
3. Komitet, na podstawie wniosku administratora do spraw operacji lub dowódcy operacji i z uwzględnieniem potrzeby operacyjnej i jej pilności, może w drodze decyzji zezwolić na zaciągnięcie zobowiązań co do dodatkowych wydatków i, stosownie do sytuacji, na dokonanie odnośnych płatności. Odstępstwo to przestaje mieć zastosowanie po przyjęciu budżetu danej operacji.
4. W okresie przed przyjęciem budżetu danej operacji administrator do spraw operacji i dowódca operacji lub jego przedstawiciel co miesiąc składają Komitetowi sprawozdania dotyczące kwestii podlegających ich odnośnym kompetencjom w odniesieniu do kosztów kwalifikowalnych jako wspólne koszty tej operacji. Komitet, na podstawie wniosku administratora do spraw operacji, dowódcy operacji lub państwa członkowskiego, może wydać wytyczne w sprawie realizacji wydatków w tym okresie.

5. W ciągu trzech miesięcy od rozpoczęcia operacji i pod warunkiem, że dowódca operacji uzna to za konieczne do prawidłowego przebiegu operacji, może on dokonać przesunięć środków między artykułami i między rozdziałami w tytule poświęconym danej operacji. Informuje o tym administratora do spraw operacji i Komitet.
6. W przypadku bezpośredniego zagrożenia życia pracowników uczestniczących w operacji Unii dowódca tej operacji może, w drodze odstępstwa od art. 17 ust. 6, zrealizować niezbędne wydatki w celu ratowania życia tych pracowników, w kwocie przekraczającej środki zapisane w budżecie. Dowódca operacji niezwłocznie informuje o tym administratora do spraw operacji i Komitet. W takim przypadku administrator do spraw operacji, działając w porozumieniu z dowódcą operacji, występuje z wnioskiem o dokonanie przesunięć niezbędnych do sfinansowania takich nieprzewidzianych wydatków. Jeżeli nie można zapewnić wystarczających środków finansowych na te wydatki za pomocą przesunięcia, administrator do spraw operacji proponuje budżet korygujący.

Rozdział 8

Zarządzanie środkami finansowymi i aktywami

Artykuł 52

Ostateczne przeznaczenie wspólnie finansowanego sprzętu i infrastruktury

1. Na wniosek administratora do spraw operacji Komitet zatwierdza stawkę amortyzacji dla sprzętu i innych aktywów w odniesieniu do wszystkich operacji. Jeżeli wymagają tego okoliczności operacyjne i jeżeli zatwierdzi to Komitet, dowódca operacji może zastosować inną stawkę amortyzacji.
2. W celu likwidacji operacji dowódca operacji przedstawia Komitetowi propozycję dotyczącą ostatecznego przeznaczenia sprzętu i infrastruktury finansowanych wspólnie na potrzeby tej operacji.
3. Administrator do spraw operacji zarządza sprzętem i infrastrukturą pozostałymi po zakończeniu aktywnej fazy operacji, mając na względzie, o ile zajdzie taka potrzeba, znalezienie dla nich ostatecznego przeznaczenia.

4. Ostateczne przeznaczenie wspólnie finansowanych sprzętu i infrastruktury podlega zatwierdzeniu przez Komitet, z uwzględnieniem potrzeb operacyjnych i kryteriów finansowych. Ostatecznym przeznaczeniem może być:
- a) ewentualna sprzedaż infrastruktury lub przekazanie jej poprzez Instrument państwu przyjmującemu, państwu członkowskiemu lub stronie trzeciej;
 - b) ewentualna sprzedaż sprzętu poprzez Instrument państwu członkowskiemu, państwu przyjmującemu lub stronie trzeciej, bądź składowanie i utrzymywanie go przez Instrument, państwo członkowskie lub taką stronę trzecią do wykorzystania w kolejnej operacji.
5. W przypadku sprzedaży sprzęt i infrastruktura są sprzedawane według ich wartości rynkowej lub, jeśli nie można ustalić wartości rynkowej, za uczciwą i rozsądną cenę, z uwzględnieniem specyficznych warunków lokalnych.
6. Sprzedaż lub przekazanie państwu przyjmującemu lub stronie trzeciej przebiegają zgodnie z odpowiednimi obowiązującymi przepisami bezpieczeństwa.
7. W razie decyzji o zatrzymaniu przez Instrument sprzętu finansowanego wspólnie na potrzeby operacji, państwa członkowskie wnoszące wkład mogą wystąpić o rekompensatę finansową od pozostałych państw członkowskich, z wyjątkiem Danii. Komitet podejmuje odpowiednie decyzje, bez udziału Danii, na podstawie wniosku administratora do spraw operacji.

Artykuł 53

Wspólne podpisywanie płatności

Wszelkie dokonywane ze środków finansowych zarządzanych przez Instrument płatności z tytułu operacji lub środków pomocy lub dowolnej ich części, które są realizowane w ramach operacji, wymagają wspólnego podpisu urzędnika zatwierdzającego oraz księgowego do spraw operacji albo księgowego operacji.

Artykuł 54

Rachunkowość

1. Dowódca operacji prowadzi rachunkowość przesunięć środków finansowych otrzymanych z Instrumentu, wydatków, na które zaciągnął zobowiązania, dokonanych płatności oraz otrzymanych dochodów, jak również ewidencję mienia ruchomego finansowanego z budżetu Instrumentu i wykorzystywanego na potrzeby operacji, którą dowodzi.

2. Każdy dowódca operacji regularnie przekazuje księgowemu do spraw operacji odnośne rozliczenia i ewidencję, o których mowa w ust. 1. W szczególności do dnia 31 marca po zakończeniu danego roku budżetowego lub w terminie czterech miesięcy od zakończenia operacji, którą dowodzi, w zależności od tego, który z tych terminów jest wcześniejszy, dowódca operacji przedstawia księgowemu do spraw operacji informacje niezbędne do sporządzenia rocznego sprawozdania finansowego w odniesieniu do kosztów wspólnych, kosztów ponoszonych przez państwa i środków pomocy lub dowolnych ich części, które zostały zrealizowane w ramach operacji, oraz sprawozdanie z działalności.
3. Szczegółowe zasady sporządzania i przekazywania rozliczeń oraz ewidencji operacji określone są w decyzji Komitetu ustanawiającej zasady realizacji wydatków finansowanych poprzez Instrument na podstawie art. 11 ust. 6 oraz w wytycznych i zasadach rachunkowości ustanowionych przez księgowego do spraw operacji.

Artykuł 55

Audyt

Każdy dowódca operacji zapewnia administratorowi do spraw operacji i audytorom działającym w imieniu Instrumentu pełny dostęp do operacji, którą dowodzi, w tym do pomieszczeń, informacji i danych.

TYTUŁ IV
SZCZEGÓŁOWE ZASADY
MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO ŚRODKÓW POMOCY

Rozdział 9
Cele, zasady i procedury
przyjmowania środków pomocy

Artykuł 56

Cele i zasady

1. Środki pomocy mają głównie:
 - a) wzmacniać zdolności w odniesieniu do kwestii wojskowych i obronnych oraz odporność państw trzecich i organizacji regionalnych i międzynarodowych;
 - b) wносить szybko i skutecznie wkład w reakcję wojskową państw trzecich oraz organizacji regionalnych i międzynarodowych w sytuacji kryzysowej;

- c) przyczyniać się skutecznie i efektywnie do zapobiegania konfliktom, stabilizacji i konsolidacji pokoju, m.in. w kontekście operacji służących szkoleniem, doradztwem i mentoringiem w sektorze bezpieczeństwa, a także w innych sytuacjach przed- czy pokonfliktowych;
- d) wspierać współpracę w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony między Unią a państwem trzecim lub organizacją regionalną lub międzynarodową.

2. Środki pomocy opierają się na następujących zasadach:

- a) muszą być spójne z polityką i celami unijnych działań zewnętrznych służących budowaniu pokoju, zapobieganiu konfliktom oraz wzmocnieniu bezpieczeństwa międzynarodowego;
- b) muszą być zgodne z prawem Unii i z politykami i strategiami Unii, w szczególności z ogólnounijnymi strategicznymi ramami wsparcia reformy sektora bezpieczeństwa oraz ze zintegrowanym podejściem do konfliktów i kryzysów zewnętrznych, z unijnym strategicznym podejściem w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, a także z odnośnymi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ;
- c) nie mogą naruszać zobowiązań Unii i jej państw członkowskich wynikających z prawa międzynarodowego, w szczególności z międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego;

- d) nie mogą narażać na szwank szczególnego charakteru polityki bezpieczeństwa i obrony poszczególnych państw członkowskich i nie mogą naruszać interesów Unii ani jej państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony.
3. Środki pomocy wymagające wywozu lub transferu towarów znajdujących się we wspólnym wykazie uzbrojenia Unii nie mogą naruszać zasad określonych we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB ani powodować uszczerbku dla procedury obowiązującej państwa członkowskie przy wywozie lub transferze zgodnie z tym wspólnym stanowiskiem, także pod względem oceny. Ponadto takie środki pomocy nie mogą naruszać swobody decyzji państw członkowskich odnośnie do polityki transferu wewnątrzunijnego i wywozu sprzętu wojskowego.
4. Wnioskom dotyczącym środków pomocy towarzyszy ocena Wysokiego Przedstawiciela, w tym analiza dotycząca uwrażliwienia na konflikt i analiza kontekstowa, oraz ocena ryzyka i skutków; wnioski te obejmują odpowiednie zabezpieczenia, kontrole, elementy łagodzące i wspomagające oraz rozwiązania dotyczące monitorowania i ewaluacji, zgodnie z art. 9 ust. 3 i z zasadami, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. Aby zapewnić niezbędną skuteczność i spójność, taką analizę i ocenę należy oprzeć w stosownych przypadkach na doświadczeniu nabytym w terenie przez podmioty Unii. Regularne sprawozdania Wysokiego Przedstawiciela dla KPiB, o których mowa w art. 63, dotyczące realizacji środków pomocy, obejmują również kwestie, o których mowa w niniejszym ustępie.

Artykuł 57
Faza przygotowawcza

1. Wysoki Przedstawiciel lub państwo członkowskie mogą przedstawić Radzie dokument koncepcyjny opisujący ewentualny środek pomocy, w tym jego zakres, czas trwania, rodzaj działań i potencjalne podmioty realizujące, oraz wstępną analizę dotyczącą uwrażliwienia na konflikt, kontekstu i ryzyk, wraz ze wstępnymi założeniami na potrzeby oceny skutków, a także zabezpieczenia i przepisy łagodzące, które mają zostać doprecyzowane we wniosku, jak określono w art. 59.
2. Zatwierdzając dokument koncepcyjny, Rada może zezwolić, by środki na przygotowanie ewentualnego środka pomocy były finansowane w ramach Instrumentu.
3. W przypadku gdy ewentualny środek pomocy obejmuje dostawę sprzętu wojskowego lub platform wojskowych o śmiertelności sile, jak określono w art. 5 ust. 3, dokument koncepcyjny zawiera wstępny szacunkowy koszt tego środka. Państwo członkowskie, które zamierza wstrzymać się od przyjęcia tego środka i złożyć formalne oświadczenie na podstawie art. 31 ust. 1 akapit drugi TUE, powinno zasygnalizować taki zamiar w pisemnej informacji skierowanej do Rady w stosownym czasie po przedstawieniu dokumentu koncepcyjnego. Informacja ta może również zawierać wskazanie innych środków pomocy, na rzecz których państwo to wolałoby wnieść swój wkład.

4. Zgodnie z art. 3 ust. 2 decyzji 2010/427/UE, ESDZ konsultuje się z odpowiednimi służbami Komisji, gdy przygotowuje dokumenty koncepcyjne, a następnie wnioski Wysokiego Przedstawiciela dotyczące środków pomocy, tak by zadbać o niezbędną spójność polityk Unii zgodnie z art. 8.

Artykuł 58

Pilne środki

1. Jeżeli wymaga tego pilny charakter sytuacji, w oczekiwaniu na decyzję w sprawie środka pomocy Rada może zatwierdzić niezbędne pilne środki, które mają być finansowane w ramach Instrumentu, uwzględniając metodologię ustalania ryzyka i zabezpieczeń stworzoną zgodnie z art. 9 ust. 3. Pilne środki i ich szacunkowy koszt mogą być wskazywane w dokumencie koncepcyjnym opisującym ewentualny środek pomocy lub we wniosku dotyczącym ustanowienia środka pomocy zgodnie z, odpowiednio, art. 57 i art. 59 ust. 1.
2. Pilne środki pomocy nie obejmują dostawy sprzętu, o której mowa w art. 5 ust. 3.
3. W drodze odstępstwa od art. 17 ust. 6 zatwierdzenie pilnych środków przez Radę upoważnia administratora do spraw środków pomocy do zaciągania zobowiązań i dokonywania płatności związanych z wydatkami na dany pilny środek do zatwierdzonej wysokości kosztów.

Artykuł 54
Środki pomocy

1. Decyzje ustanawiające środki pomocy są przyjmowane przez Radę na podstawie wniosków lub inicjatyw, jak określono w art. 6, w następstwie wniosku wystosowanego przez przyszłego beneficjenta.
2. Każda decyzja Rady ustanawiająca środek pomocy określa jego beneficjenta, cele, zakres, czas trwania, charakter świadczonej pomocy oraz finansową kwotę odniesienia na pokrycie szacunkowych kosztów jego realizacji. Wskazuje w odpowiednich przypadkach podmioty realizujące lub odbiorców wszelkich dotacji przyznanych bez zaproszenia do składania wniosków zgodnie z art. 36. Określa kontrole oraz gwarancje wymagane od beneficjenta lub w stosownych przypadkach od podmiotów realizujących, a także niezbędne przepisy dotyczące monitorowania i ewaluacji zgodnie z metodologią ustalania ryzyka i zabezpieczeń opracowaną zgodnie z art. 9 ust. 3. Zawiera także przepisy dotyczące zawieszenia i zakończenia środka zgodnie z art. 64.
3. Środki pomocy przybierają postać konkretnego środka lub ogólnego programu wspierającego o określonym ukierunkowaniu geograficznym lub tematycznym. Decyzja Rady ustanawiająca program ogólny określa zakres działań kwalifikujących się w ramach tego programu. Środki pomocy mogą mieć charakter wieloletni.

4. Zasoby w ramach środków pomocy mogą obejmować alokacje niezbędne do ich kontynuacji, monitorowania, ewaluacji, audytu, komunikacji i eksponowania.
5. Środki pomocy przewidujące dostawę sprzętu wojskowego lub platform wojskowych o śmiertelności, jak określono w art. 5 ust. 3, nie obejmują innych elementów ani form wsparcia. Środków pomocy nie można wykorzystywać w celu dostawy towarów, które byłyby niezgodne z prawem Unii lub zobowiązaniami międzynarodowymi Unii bądź wszystkich państw członkowskich.
6. Środki pomocy przybierające postać programu ogólnego nie obejmują dostawy sprzętu lub platform, o których mowa w art. 5 ust. 3.
7. Wsparcie na jakiegokolwiek działanie w ramach programu ogólnego musi mieć za podstawę wniosek beneficjenta oraz wymaga uprzedniej analizy i zatwierdzenia KPiB zgodnie z warunkami określonymi w decyzji Rady ustanawiającej ten program ogólny.

Artykuł 60

Realizacja środka pomocy w ramach operacji

1. Rada może podjąć decyzję, zgodnie z którą określony środek pomocy ma być w pełni lub częściowo realizowany w ramach operacji, zgodnie z wymogami określonymi w art. 59 ust. 2. W przypadku realizacji częściowej, decyzja taka wskazuje konkretne działania, które mają być realizowane w ramach operacji oraz odnośną kwotę finansową.
2. W przypadku podjęcia przez Radę decyzji, o której mowa w ust. 1, Rada decyduje w sprawie niezbędnych zmian w mandacie danej operacji.

Artykuł 61

Umowy z podmiotami realizującymi

1. Administrator do spraw środków pomocy zapewnia przeprowadzenie niezbędnych ocen podmiotów realizujących pod kątem ich zdolności, o której mowa w art. 66, zwłaszcza jeżeli chodzi o zarządzanie finansami. Oceny te dotyczą realizacji wydatków finansowanych w ramach Instrumentu zgodnie z art. 67 oraz zarządzania aktywami finansowanymi w ramach Instrumentu zgodnie z art. 68.

2. Administrator do spraw środków pomocy wymaga od podmiotów realizujących dostarczenia niezbędnych dokumentów, w tym sprawozdań z realizacji, rozliczeń, deklaracji zarządczych i podsumowania sprawozdań z audytu.
3. Administrator do spraw środków pomocy informuje Komitet o wynikach ocen, o których mowa w ust. 1, i o umowach, które mają zostać zawarte z podmiotami realizującymi. Każdy członek Komitetu może zażądać dalszych informacji na temat wspomnianych ocen i umów.
4. Administrator do spraw środków pomocy, działając w imieniu Instrumentu, zawiera umowy z podmiotami realizującymi.

Artykuł 62

Uzgodnienia z beneficjentami

1. Wysoki Przedstawiciel dokonuje niezbędnych uzgodnień z beneficjentem, by zapewnić przestrzeganie wymogów i warunków określonych przez Radę co do środków pomocy, zgodnie z art. 56 i 59, w tym w stosownych przypadkach co do zarządzania aktywami finansowanymi w ramach Instrumentu i wykorzystywania tych aktywów, oraz do przestrzegania niezbędnych kontroli dotyczących aktywów.

2. Uzgodnienia dokonane zgodnie z ust. 1 obejmują postanowienia – zgodnie z warunkami środka pomocy lub inną odnośną decyzją Rady lub Komitetu – w tym postanowienia dotyczące zabezpieczeń, mające zapewnić:
- a) właściwe i efektywne wykorzystywanie aktywów do celów, do których zostały one dostarczone;
 - b) właściwe utrzymanie tych aktywów w celu zapewnienia użyteczności i dostępności operacyjnej zasobów w ich całym cyklu życia;
 - c) nietracenie ani nieprzekazywanie bez zgody Komitetu aktywów na rzecz osób lub podmiotów, innych niż te określone w tych uzgodnieniach, pod koniec cyklu życia aktywów ani po wygaśnięciu lub zakończeniu środka pomocy;
 - d) zgodność z wszelkimi innymi wymogami ustanowionymi przez Radę.
3. Wysoki Przedstawiciel informuje Radę o uzgodnieniach, o których mowa w ust. 1 w odpowiednim czasie.
4. Uzgodnienia, o których mowa w ust. 1 pozostają bez uszczerbku dla dalszych warunków, które mogą zostać nałożone przez państwo członkowskie przy wydawaniu zezwolenia na wywóz zgodnie ze wspólnym stanowiskiem 2008/944/WPZiB.

5. Jeżeli środek pomocy przybiera postać programu ogólnego, administrator do spraw środków pomocy może zawrzeć z beneficjentem umowę w sprawie finansowania opartą na takim programie. Administrator do spraw środków pomocy informuje Komitet o takich umowach, które mają zostać zawarte. Każdy członek Komitetu może zażądać dalszych informacji na temat takich umów.

Artykuł 63

Sprawozdawczość i działania następcze

Wysoki Przedstawiciel przedstawia KPiB dwa razy w roku lub na wniosek KPiB sprawozdanie z realizacji środków pomocy. Sprawozdania te obejmują polityczne, operacyjne i finansowe aspekty środka pomocy. Obejmują też ewaluację jego skutków oraz zarządzania aktywami i wykorzystania ich, a także uaktualnione analizy uwrażliwienia na konflikty i analizy kontekstowe oraz uaktualnioną ocenę ryzyka i skutków.

Artykuł 64

Zawieszenie i zakończenie środków pomocy

1. Każda decyzja Rady dotycząca środka pomocy musi zawierać następujące przepisy o zawieszeniu i zakończeniu środka, bez uszczerbku dla kompetencji organów państw członkowskich dotyczących zawieszenia pozwoleń na wywóz, w przypadkach gdy są one wymagane:
 - a) KPiB może postanowić o całkowitym lub częściowym zawieszeniu realizacji środka pomocy na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela w następujących przypadkach:
 - (i) jeżeli beneficjent naruszył swoje obowiązki wynikające z prawa międzynarodowego, w szczególności prawa dotyczącego praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, lub jeżeli nie wypełnia zobowiązań podjętych w uzgodnieniach, o których mowa w art. 62;
 - (ii) jeżeli umowa z podmiotem realizującym została zawieszona lub zakończona na skutek naruszenia przez niego obowiązków z niej wynikających;
 - (iii) jeżeli sytuacja w odnośnym kraju lub na odnośnym terenie nie pozwala już na realizację środka z jednoczesnym zapewnieniem wystarczających gwarancji;

- (iv) jeżeli kontynuowanie środka nie służy już jego celom lub nie leży już w interesie Unii;
 - b) w pilnych i wyjątkowych przypadkach Wysoki Przedstawiciel może tymczasowo zawiesić całkowicie lub częściowo realizację środka pomocy w oczekiwaniu na decyzję KPiB.
2. KPiB może zalecić Radzie zakończenie środka pomocy.

Artykuł 65

Zawieszenie i zakończenie umów z pomiotami realizującymi

Administrator może zawiesić lub zakończyć umowę zawartą zgodnie z art. 61, jeżeli podmiot realizujący naruszył swoje obowiązki umowne. Administrator informuje o tym Komitet niezwłocznie po zawieszeniu umowy. Administrator informuje o tym Komitet odpowiednio wcześniej przed zakończeniem umowy. Do czasu zakończenia umowy każdy członek Komitetu może zażądać dalszych informacji oraz przeprowadzenia dyskusji na forum Komitetu na temat ewentualnych konsekwencji zakończenia danego środka pomocy.

Rozdział 10

Kontrole wydatków i aktywów finansowanych w ramach instrumentu i powierzonych podmiotom realizującym

Artykuł 66

Ocena zdolności podmiotów realizujących do realizacji wydatków finansowanych w ramach Instrumentu

1. Jeżeli realizację wydatków powierza się podmiotom realizującym, administrator sprawdza, czy oferowany przez nie poziom ochrony interesów finansowych Instrumentu jest równoważny poziomowi zapewnianemu w przypadku, gdy wydatki Instrumentu są realizowane bezpośrednio w jego ramach.
2. W tym celu przed podpisaniem umów, o których mowa w art. 61, administrator dokonuje oceny tego, czy systemy, przepisy i procedury podmiotów realizujących dają wystarczającą pewność spełnienia warunków określonych w tych umowach zgodnie z art. 67 i 68.
3. Oceny, o której mowa w ust. 2 dokonuje się w sposób proporcjonalny i z należywym uwzględnieniem powiązanego ryzyka finansowego.

4. Podmioty realizujące, które zostały ocenione przez administratora zgodnie z ust. 2, informują go niezwłocznie o wszelkich istotnych zmianach w swoich przepisach, systemach lub procedurach.
5. Jeżeli ocena podmiotu realizującego zgodna z ust. 2 wypadła pozytywnie, może on stosować przepisy mające zastosowanie do realizacji własnych wydatków.
6. Jeżeli podmioty realizujące jedynie częściowo spełniają wymogi oceny, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, administrator podejmuje stosowne środki zaradcze, aby zapewnić ochronę interesów Instrumentu. Środki te należy wyszczególnić w stosownych umowach, o których mowa w art. 61.
7. Instrument może w pełni lub w części oprzeć się na ocenach dokonanych przez Komisję lub w stosownych przypadkach przez inne podmioty, o ile zdaniem administratora oceny te odpowiadają wymogom określonym w przepisach wykonawczych, które przyjął Komitet zgodnie z art. 11 ust. 6. W tym celu Instrument promuje uznawanie przyjętych na szczeblu międzynarodowym standardów lub międzynarodowych najlepszych praktyk.

8. Administrator nie dokonuje oceny ministerstw ani departamentów rządowych państw członkowskich w przypadku gdy zostały one wyznaczone jako podmioty realizujące. Administrator może postanowić o nieprzeprowadzaniu oceny następujących podmiotów:
- a) agencji i organów Unii;
 - b) innych podmiotów i agencji prawa publicznego państw członkowskich;
 - c) państw trzecich lub wyznaczonych przez nie podmiotów i agencji prawa publicznego.
9. W przypadku gdy zgodnie z ust. 8 nie przeprowadza się oceny administrator podejmuje wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia należytego zarządzania finansami Instrumentu, w tym dostatecznej ochrony jego interesów finansowych. Administrator może przeprowadzać stosowne kontrole podmiotów realizujących i zapewnić przestrzeganie przepisów i procedur finansowo-rachunkowych równoważnych tym, jakie stosuje Instrument.
10. Administrator informuje Komitet o wynikach oceny, tak by Komitet rozważył ewentualne dalsze kroki do podjęcia. Jeśli nie można potwierdzić zdolności do realizacji wydatków w ramach Instrumentu, administrator wskazuje wszelkie inne możliwe sposoby realizacji danego środka. W odpowiednich przypadkach administrator rozważa, jak zgodnie z ust. 6 zaradzić określonym ograniczeniom zdolności ewentualnych podmiotów realizujących.

Artykuł 67

Standardowe postanowienia umów z podmiotami realizującymi

1. Umowy zawierane zgodnie z art. 61 z podmiotami realizującymi co do realizacji wydatków finansowanych w ramach Instrumentu muszą być zgodne z celami i zasadami określonymi w art. 56 ust. 1 i 2 oraz z wymogami art. 59. Umowy te zawierają szczególne uzgodnienia zapewniające ochronę interesów Instrumentu, a mianowicie zapewniające, by realizacja była ukierunkowana na operacyjną efektywność w wypełnianiu celów środka pomocy i na zgodność z zasadami należytego zarządzania finansami, tj. z zasadami oszczędności, efektywności i skuteczności. Administrator do spraw środków pomocy wymaga, by podmioty realizujące zapewniły, by w stosownych przypadkach podwykonawcy stosowali się do tych celów i zasad oraz do celów i zasad wymienionych w art. 33 ust. 2 lit. c).
2. Ponadto umowy zawierane z podmiotami realizującymi zawierają w szczególności postanowienia mające zapewnić, by:
 - a) ewentualne aktywa finansowane ze środków finansowych dostarczanych przez Instrument były pozyskiwane zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami Unii dotyczącymi zamówień publicznych lub z zasadami uznanymi za równoważne zasadom przyjętym przez Komitet zgodnie z art. 11 ust. 6 w odniesieniu do bezpośredniego udzielania zamówień w ramach Instrumentu;

- b) stosowany był system rachunkowości, który w odpowiednim terminie dostarcza dokładne, kompletne i wiarygodne informacje;
- c) skuteczny i efektywny system kontroli wewnętrznej oraz polityki i środki, oparte na najlepszych praktykach międzynarodowych, umożliwiały w szczególności zapewnienie legalności i prawidłowości wydatków finansowanych w ramach Instrumentu oraz zapobieganie nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym oraz korupcji i ich wykrywanie oraz korygowanie;
- d) służby audytu funkcjonalnie niezależne od danego podmiotu lub danych osób realizujących środki pomocy przeprowadzały – zgodnie z przyjętymi na szczeblu międzynarodowym standardami audytu – niezależne audyty zewnętrzne w zakresie legalności i prawidłowości wydatków finansowanych w ramach Instrumentu;
- e) Instrumentowi przedkładane były regularne sprawozdania finansowe na temat sposobu realizacji środków pomocy i był on niezwłocznie powiadamiany o przypadkach wykrytych nadużyć finansowych i nieprawidłowości dotyczących Instrumentu oraz o podjętych środkach zapobiegawczych lub naprawczych, w tym o odzyskaniu lub zwrocie kwot nienależnie wypłaconych;
- f) wszelkie kwoty nienależnie wypłacone były przez Instrument odzyskiwane;

- g) Instrumentowi przedkładane były w odpowiednim terminie zestawienia wydatków finansowanych w ramach Instrumentu w danym okresie referencyjnym, wraz z deklaracją zarządczą potwierdzającą, że – w opinii osób odpowiedzialnych za zarządzanie środkami finansowymi – informacje są prawidłowo przedstawione, kompletne i dokładne, wydatki wykorzystano zgodnie z przeznaczeniem, a istniejące systemy kontroli dają w tym względzie niezbędne gwarancje, i wraz z opinią niezależnego organu audytowego, sporządzoną zgodnie z przyjętymi na szczeblu międzynarodowym standardami audytu;
- h) Instrument, wyznaczeni przez niego audytorzy i Kolegium Audytorów otrzymały prawo i wszelką niezbędną pomoc podmiotu realizującego, by przeprowadzać niezbędne kontrole na miejscu oraz uzyskiwać niezwłocznie i bez wcześniejszego powiadomienia dostęp do dokumentów i danych związanych z wydatkami finansowanymi w ramach Instrumentu oraz do obiektów, w których te dokumenty i dane są przechowywane;
- i) przestrzegane były wszystkie uregulowania, warunki, ograniczenia lub przepisy łagodzące określone w decyzji Rady ustanawiającej środek pomocy lub zgodnie z tą decyzją;
- j) na podmiocie realizującym spoczywała odpowiedzialność prawna za wykonanie umowy;
- k) obowiązki Instrumentu wynikające z umowy zostaną zawieszony, jeżeli zawieszony zostanie środek pomocy zgodnie z art. 64 ust. 1, i obowiązki te zostaną zakończone, jeżeli środek pomocy zostanie zakończony przez Radę.

Artykuł 68

Dodatkowe postanowienia umów z podmiotami realizującymi co do zarządzania aktywami finansowanymi w ramach Instrumentu i co do podwykonawstwa

1. Jeżeli podmiotowi realizującemu powierza się aktywa takie jak infrastruktura, sprzęt lub towary finansowane w ramach Instrumentu lub zleca się udzielenie na nie zamówień, to w umowach, które mają zostać zawarte z administratorem w imieniu Instrumentu zgodnie z art. 61 i art. 68, określa się warunki, tak by aktywami tymi zarządzano:
 - a) w sposób służący efektywnemu i terminowemu osiągnięciu celów środka pomocy;
 - b) zgodnie z uregulowaniami określonymi w środku pomocy, w tym z każdym zawężeniem lub ograniczeniem ich stosowania, sprzedaży lub przekazywania, i wszelkimi innymi przepisami łagodzącymi;
 - c) z poszanowaniem celów i zasad określonych w art. 56 ust. 1, 2 i 3 oraz zgodnie z art. 59.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1 te zawierają w szczególności postanowienia mające zapewnić, by aktywa:
- a) zostały skutecznie dostarczone beneficjentowi zgodnie z danym środkiem pomocy;
 - b) pozostawały przez cały czas pod kontrolą podmiotu realizującego, dopóki nie zostaną dostarczone beneficjentowi.
3. Umowy, o których mowa w ust. 1 te zawierają postanowienia, zgodnie z którymi podmioty realizujące:
- a) przekazują Instrumentowi regularne sprawozdania z powierzonej im realizacji środka pomocy, w tym w stosownych przypadkach odpowiednie ewidencje aktywów finansowanych z Instrumentu i informacje o dostawcach i podwykonawcach;
 - b) zapewniają Instrumentowi lub wyznaczonym przez niego osobom prawo i wszelką pomoc niezbędną do przeprowadzenia niezbędnych kontroli na miejscu.
4. Postanowienia o zawieraniu przez podmioty realizujące umów o podwykonawstwo zostaną określone w przepisach wykonawczych, które ma przyjąć Komitet zgodnie z art. 11 ust. 6 w celu zapewnienia, by zaangażowanie podwykonawców w realizację środków pomocy było zgodne z niniejszą decyzją, w tym z zasadami wspomnianymi w art. 56 ust. 2 i art. 33 ust. 2 lit. c).

TYTUŁ V
PRZEPISY KOŃCOWE

Rozdział 11
Przepisy różne

Artykuł 69

Przepisy bezpieczeństwa dotyczące ochrony informacji niejawnych

Do informacji niejawnych dotyczących Instrumentu mają zastosowanie przepisy decyzji Rady 2013/488/UE¹ lub każdej innej decyzji Rady, która może ją zastąpić.

¹ Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

Artykuł 70

Ochrona danych osobowych

Instrument chroni osoby fizyczne, jeżeli chodzi o przetwarzanie ich danych osobowych zgodnie z zasadami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725¹, bez uszczerbku dla przepisów art. 2 ust. 4 tego rozporządzenia. W tym celu na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Komitet przyjmuje niezbędne przepisy wykonawcze.

Artykuł 71

Publiczny dostęp do dokumentów

Na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Komitet przyjmuje w razie potrzeby przepisy o publicznym dostępie do dokumentów będących w posiadaniu Instrumentu, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1049/2001² w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

² Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

Artykuł 72

Komunikacja, informacja i eksponowanie działań

1. W razie potrzeby Wysoki Przedstawiciel prowadzi w porozumieniu z Komitetem działania informacyjne i komunikacyjne związane z Instrumentem, jego działaniami i wynikami. Działania te mogą wyjątkowo być finansowane przez Instrument w przypadkach, w których Komitet tak postanowi.
2. Odbiorcy wsparcia w ramach Instrumentu mogą zostać poproszeni o zaznaczenie jego pochodzenia i zapewnienie eksponowania Unii, w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych informacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej.

Artykuł 73

Środki przejściowe

1. Wysoki Przedstawiciel, Sekretarz Generalny Rady oraz Komisja przygotowują razem w razie potrzeby płynne przejście, odpowiednio, z mechanizmu ATHENA oraz z Instrumentu na rzecz Pokoju w Afryce ustanowionego rozporządzeniem Rady (UE) 2015/322¹. Komitet informowany jest o tych uzgodnieniach.

¹ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/322 z dnia 2 marca 2015 r. w sprawie realizacji 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju (Dz.U. L 58 z 3.3.2015, s. 1).

2. Maksymalna kwota 113 000 000 EUR, o której mowa w decyzji Rady (UE) 2020/1422¹, lub dowolna część tej kwoty, będąca przedmiotem umowy zawartej do dnia 30 czerwca 2021 r. włącznie, nie jest dostępna na działania finansowane w ramach Instrumentu w 2021 r. ani w następnych latach.
3. Zasady finansowe mające zastosowanie do wydatków finansowanych za pośrednictwem mechanizmu ATHENA mają zastosowanie do realizacji wydatków na operacje finansowane z Instrumentu do dnia, w którym zaczną mieć zastosowanie przepisy, które ma przyjąć Komitet zgodnie z art. 11 ust. 6.
4. Mianowania dokonane na mocy decyzji (WPZiB) 2015/528 na stanowiska administratora, księgowego i audytora wewnętrznego mechanizmu ATHENA oraz ich zastępców mają zastosowanie do równoważnych stanowisk na mocy niniejszej decyzji do czasu dokonania nowych mianowań.
5. Akt Specjalnego Komitetu sprawującego nadzór nad mechanizmem ATHENA 12-0392 z dnia 29 maja 2012 r., w tym opis kosztów dodatkowych mających zastosowanie w przypadku rozmieszczania grup bojowych Unii, ma zastosowanie do celów wykonania niniejszej decyzji do czasu, gdy akt ten zostanie zastąpiony decyzją Komitetu lub Rady dotyczącą tej samej kwestii.

¹ Decyzja Rady (UE) 2020/1422 z dnia 5 października 2020 r. w sprawie przydzielenia środków umorzonych z projektów w ramach 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju w celu uzupełnienia środków Instrumentu na rzecz Pokoju w Afryce (Dz.U. L 329 z 9.10.2020, s. 4).

6. Decyzje Specjalnego Komitetu sprawującego nadzór nad mechanizmem ATHENA, w tym decyzje dotyczące szczególnych przypadków, w których niektóre koszty dodatkowe kwalifikują się do finansowania jako koszty wspólne zgodnie z art. 15 ust. 7 lub załącznikiem III część C decyzji (WPZiB) 2015/528, oraz decyzje dotyczące odstępstw w zakresie procedur udzielania zamówień zgodnie z częścią II zasad finansowych mających zastosowanie do wydatków finansowanych za pośrednictwem mechanizmu ATHENA, a także decyzje administratora mechanizmu ATHENA dotyczące takich odstępstw, mają zastosowanie do celów wykonania niniejszej decyzji do czasu, gdy zostaną one zastąpione decyzjami Komitetu lub administratora do spraw operacji dotyczącymi tych samych kwestii.
7. Jeśli chodzi o operacje, wstępnym budżetem Instrumentu na 2021 r. jest budżet zatwierdzony przez Specjalny Komitet sprawujący nadzór nad mechanizmem ATHENA na 2021 r.
8. Instrument finansuje operacje i środki pomocy od dnia 1 stycznia 2021 r., chyba że Rada podejmie w indywidualnych przypadkach decyzję o innym terminie.

Rozdział 12

Uchylenie, przegląd i wejście w życie

Artykuł 74

Uchylenie mechanizmu ATHENA

1. Decyzja (WPZiB) 2015/528 niniejszym traci moc. Wszelkie odesłania do decyzji (WPZiB) 2015/528 lub do jakichkolwiek jej przepisów widniejące w aktach Rady i innych aktach dotyczących operacji traktuje się jako odesłania do niniejszej decyzji lub do jej równoważnych przepisów.

Niemniej przepisy decyzji (WPZiB) 2015/528 nadal mają zastosowanie do realizacji wydatków operacji, na które zaciągnięto zobowiązania do dnia wejścia w życie niniejszej decyzji, do odnośnych rozliczeń i ewidencji, audytu i przedstawiania sprawozdań finansowych oraz do odpowiedzialności prawnej, dopóki administrator mechanizmu ATHENA oraz dowódca operacji nie otrzymają absolutorium co do tych wydatków.

2. Uznaje się, że umowy, umowy ramowe i uzgodnienia administracyjne zawarte przez mechanizm ATHENA zostały zawarte przez Instrument; przejmuje on też prawa i obowiązki wynikające z nich dla mechanizmu ATHENA. Prawa własności do aktywów i rachunków bankowych należących do mechanizmu ATHENA zostają przeniesione na Instrument, przejmuje on także wszelkie roszczenia wobec tego mechanizmu oraz zaciągnięte przez niego zobowiązania.

Artykuł 75

Przegląd

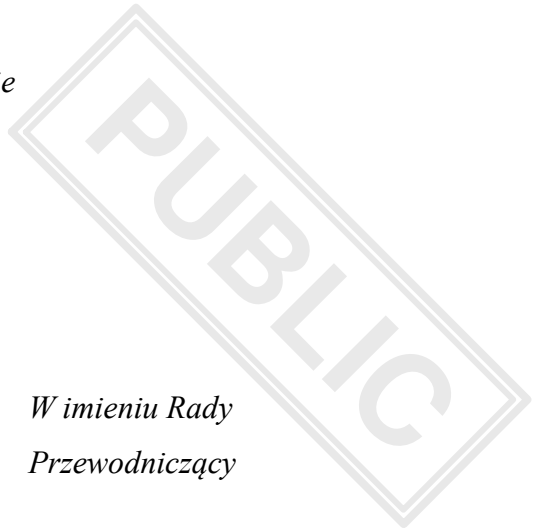
1. Po wejściu w życie niniejszej decyzji Rada dokonuje jej przeglądu co trzy lata lub na wniosek państwa członkowskiego.
2. Podczas każdego przeglądu można zwracać się o wkład w dyskusje do wszelkich ekspertów właściwych dla danego tematu, łącznie z ekspertami Komitetu i organów zarządzających Instrumentu.

Artykuł 76
Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w ...

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ROCZNE PUŁAPY FINANSOWE

Roczne środki zatwierdza się w ramach następujących limitów bez uszczerbku dla art. 17 ust. 3 i z zastrzeżeniem art. 73 ust. 2:

ceny bieżące, w mln EUR

2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
420	540	720	900	980	1 000	1 132

ZAŁĄCZNIK II

KOSZTY RÓŻNE PONOSZONE PRZEZ INSTRUMENT

(bez względu na to, czy są bezpośrednio powiązane z operacją czy środkiem pomocy)

Na ile to możliwe środki związane z następującymi kosztami należy zapisywać w tytułach budżetu dotyczących operacji lub środka pomocy, z którymi są najbardziej związane:

1. koszty delegacji poniesione przez dowódcę operacji, podmiot realizujący lub inny odpowiedni podmiot a także przez ich pracowników w celu uczestniczenia w dyskusjach Komitetu poświęconych danej operacji lub danemu środkowi pomocy lub na wniosek Komitetu;
2. odszkodowania za straty i koszty wynikające z roszczeń i powództw, które mają być opłacone poprzez Instrument;
3. koszty wynikające z decyzji o składowaniu materiałów nabytych wspólnie na potrzeby operacji lub środka pomocy;
4. opłaty bankowe;
5. koszty związane z opracowaniem i utrzymaniem informatycznych systemów Instrumentu do rachunkowości i zarządzania aktywami;

6. koszty związane z uzgodnieniami administracyjnymi, o których mowa w art. 37;
 7. wydatki na pracowników kontraktowych pracujących dla Instrumentu i na wsparcie administracyjne w dowództwie i w delegaturach;
 8. monitorowanie i ewaluacja;
 9. koszty audytu;
 10. w wyjątkowych przypadkach, komunikacja, informacja i eksponowanie działań.
-

ZAŁĄCZNIK III

KOSZTY PONOSZONE PRZEZ INSTRUMENT W ZWIĄZKU Z FAZĄ PRZYGOTOWAWCZĄ OPERACJI LUB ŚRODKA POMOCY

Koszty dodatkowe niezbędne do przeprowadzenia przez personel wojskowy i cywilny misji rozpoznawczych i do przygotowań (w szczególności misji wyjaśniających i zwiadowczych) w związku z konkretną operacją Unii: transport, zakwaterowanie, wykorzystywanie środków łączności operacyjnej i rekrutacja lokalnego personelu cywilnego do realizacji misji, takiego jak tłumacze ustni i kierowcy.

Służby medyczne: koszty ewakuacji medycznej w nagłych przypadkach (Medevac) osób biorących udział w misjach rozpoznawczych i przygotowaniach prowadzonych przez personel wojskowy i cywilny w związku z konkretną operacją Unii, w przypadku gdy w teatrze działań nie można zapewnić opieki medycznej.

Koszty dodatkowe niezbędne do podjęcia środków przygotowawczych zatwierdzonych przez Radę zgodnie z art. 57 w odniesieniu do środka pomocy.

ZAŁĄCZNIK IV

CZEŚĆ A

WSPÓLNE KOSZTY ZWIĄZANE Z AKTYWNA FAZĄ OPERACJI UNII, ZAWSZE PONOSZONE PRZEZ INSTRUMENT

1. Koszty dodatkowe dowództwa (zdolnego do przerzutu lub stałego) związane z operacjami dowodzonymi przez Unię

1.1. Definicja dowództwa, którego koszty dodatkowe są finansowane wspólnie:

- a) dowództwo (HQ): dowództwo, elementy dowodzenia i wsparcia zatwierdzone w planie operacji (OPLAN);
- b) dowództwo operacji (OHQ): stałe, mieszczące się poza obszarem działań dowództwo operacji odpowiedzialne za utworzenie, mobilizację, utrzymanie i odtworzenie sił Unii.

Definicja wspólnych kosztów mająca zastosowanie do OHQ danej operacji ma zastosowanie również do Sekretariatu Generalnego Rady, ESDZ wraz z Komórką Planowania i Prowadzenia Operacji Wojskowych oraz do Instrumentu w zakresie, w jakim podmioty te działają bezpośrednio na rzecz tej operacji;

- c) dowództwo sił (FHQ): dowództwo sił Unii rozmieszczonych w obszarze działań w przypadku operacji wojskowej z mandatem wykonawczym;
- d) dowództwo sił misji (MFHQ): dowództwo sił Unii rozmieszczonych w obszarze działań w przypadku misji wojskowej bez mandatu wykonawczego;
- e) dowództwo komponentu (CCHQ): dowództwo (siedziba dowódcy) komponentu Unii rozmieszczonego na potrzeby operacji (tj. dowódcy sił powietrznych, lądowych, morskich i innych wyspecjalizowanych sił, których wyznaczenie może zostać uznane za konieczne w zależności od charakteru operacji).

1.2. Definicja kosztów dodatkowych dowództwa finansowanych wspólnie:

- a) koszty transportu: transport do i z teatru działań w celu rozmieszczenia, utrzymania i odtworzenia FHQ, MFHQ i CCHQ;
- b) podróż i zakwaterowanie: koszty podróży i zakwaterowania poniesione przez OHQ w związku z podróżami służbowymi niezbędnymi dla operacji; koszty podróży i zakwaterowania poniesione przez personel rozmieszczonych HQ w ramach podróży służbowych do Brukseli lub na posiedzenia związane z operacją;

- c) koszty transportu/podróży (z wyjątkiem kosztów diet) HQ w ramach teatru działań: wydatki związane z transportem kołowym i podróżami innymi rodzajami transportu oraz koszty frachtu, w tym podróże krajowego personelu wspomagającego i podróże gości; koszty dodatkowe paliwa przewyższające koszty zwykłych operacji; wynajem dodatkowych pojazdów; koszty ubezpieczeń od odpowiedzialności cywilnej wymaganych przez niektóre kraje od organizacji międzynarodowych prowadzących operacje na ich terytorium;
- d) administracja: dodatkowy sprzęt biurowy i umeblowanie, przewidziane umowami usługi i urządzenia użyteczności publicznej, koszty utrzymania budynków HQ;
- e) personel cywilny zatrudniony w kwalifikujących się HQ specjalnie do celów operacji: personel cywilny pracujący w Unii, personel międzynarodowy i personel lokalny zatrudniony w teatrze działań, potrzebny do przeprowadzenia operacji w zakresie wykraczającym poza zwykłe wymogi operacyjne (łącznie z ewentualnym wynagrodzeniem za nadgodziny);

- f) łączność między kwalifikującymi się HQ oraz między kwalifikującymi się HQ a bezpośrednio podległymi im siłami: wydatki kapitałowe na zakup i eksploatację dodatkowych środków łączności i sprzętu informatycznego oraz koszty świadczonych usług (wynajem i konserwacja modemów, linii telefonicznych, telefonów satelitarnych, faksów szyfrujących wiadomości, bezpiecznych łączy, dostawców usług internetowych, łączy przesyłu danych, lokalnych sieci komputerowych);
- g) koszary i zakwaterowanie/infrastruktura: wydatki na nabycie, wynajem lub odnowienie, o ile to konieczne, niezbędnych obiektów HQ w teatrze działań (wynajem budynków, schronów, namiotów);
- h) informowanie opinii publicznej: koszty kampanii informacyjnych i informowania mediów na poziomie HQ, zgodnie ze strategią informacyjną opracowaną przez HQ;
- i) reprezentacja i przyjmowanie gości: koszty reprezentacyjne; koszty ponoszone na poziomie HQ niezbędne do przeprowadzenia operacji.

2. Koszty dodatkowe poniesione na udzielenie wsparcia siłom jako całości

Określone poniżej koszty są kosztami ponoszonymi w wyniku rozmieszczenia sił na ich pozycjach:

- a) prace związane z rozmieszczeniem/infrastrukturą: wydatki, których poniesienie jest bezwzględnie konieczne dla wypełnienia przez siły jako całość ich misji (wspólnie użytkowane porty lotnicze, linie kolejowe, porty, główne trasy logistyczne, w tym punkty zejścia na ląd i rejony ześrodkowania wojsk; badania wody, pompowanie, uzdatnianie, dystrybucja i odprowadzanie wody, dostawy wody i energii elektrycznej, roboty ziemne, statyczna ochrona sił, obiekty magazynowe, zwłaszcza do magazynowania paliwa i amunicji oraz rejony ześrodkowania logistycznego; wsparcie techniczne dla wspólnie finansowanej infrastruktury);
- b) oznakowanie identyfikacyjne: szczególne znaki identyfikacyjne, dowody tożsamości „Unii Europejskiej”, identyfikatory, medale, flagi w kolorach Unii lub inne oznakowanie identyfikacyjne sił lub HQ (z wyjątkiem odzieży, nakryć głowy lub mundurów);
- c) opieka medyczna i obiekty medyczne: ewakuacja medyczna w nagłych przypadkach (Medevac); opieka i obiekty pełniące rolę 2 i 3 w teatrze działań w rodzaju portów lotniczych i portów wyładunkowych zatwierdzonych w OPLAN; opieka i obiekty pełniące rolę 1 w przypadku misji wojskowych bez mandatu wykonawczego;
- d) pozyskiwanie informacji: obrazy satelitarne używane do celów wywiadowczych i zatwierdzone w OPLAN, jeżeli nie można ich sfinansować ze środków finansowych dostępnych w budżecie Centrum Satelitarnego Unii Europejskiej (SATCEN).

3. Koszty dodatkowe specyficzne dla grupy bojowej UE

Określone poniżej koszty są kosztami dodatkowymi, ponoszonymi w wyniku rozmieszczenia grupy bojowej UE i przemieszczania jej do i z teatru działań:

- a) koszty transportu w przypadku rozmieszczenia: koszty dodatkowe transportu drogą lądową, morską i powietrzną związane z rozmieszczeniem w krótkim czasie grupy bojowej UE do wspólnego obszaru działań zgodnie z koncepcją grupy bojowej UE oraz na podstawie aktu Specjalnego Komitetu z dnia 29 maja 2012 r. i mającymi zastosowanie ryczałtowymi stawkami zwrotu kosztów rozmieszczania grup bojowych UE (dokument Rady 11806/12, zatwierdzony przez Radę w dniu 4 października 2012 r.). Koszty rozmieszczenia grupy bojowej UE drogą lądową i morską są uwzględniane jako wspólne koszty, gdy będzie to opcja najbardziej racjonalna pod względem kosztów i pod warunkiem, że umożliwi to dotrzymanie wymaganych terminów rozmieszczenia grupy bojowej UE;
- b) koszty bieżące: koszty dodatkowe usług absolutnie niezbędnych do bezpośredniego wsparcia dla rozmieszczania grupy bojowej UE w przypadku powietrznych lub morskich punktów wjazdu oraz rejonów ześrodkowania logistycznego i ześrodkowania wojsk, w szczególności (ale nie tylko) bezpieczne przechowywanie sprzętu i materiałów, usługi i obiekty pełniące rolę 1, zakwaterowanie, infrastruktura sanitarna (umywalnie, prysznic, toalety), jadalnie, infrastruktura usuwania odpadów, ogólne wsparcie inżynieryjne;

- c) pakiet gotowości do rozmieszczenia: koszty dodatkowe żywności, wody i paliwa na maksymalnie dziesięć dni dostaw w przypadku rozmieszczenia grupy bojowej UE jako całości, jak zatwierdzono w planie operacji (OPLAN).
- d) koszty transportu w przypadku przemieszczenia: koszty dodatkowe transportu personelu grupy bojowej z teatru działań drogą lądową, morską lub powietrzną, w celu jej przemieszczenia. Jako koszty wspólne uwzględniona zostanie jedynie opcja najbardziej racjonalna pod względem kosztów.
4. Koszty dodatkowe poniesione w związku z wykorzystywaniem przez Unię wspólnych zasobów i zdolności NATO udostępnionych operacji dowodzonej przez Unię
- Obciążające Unię koszty stosowania, w jednej z jej operacji wojskowych, uzgodnień między Unią a NATO dotyczących przekazania, monitorowania i zwrotu lub wycofania wspólnych zasobów i zdolności NATO udostępnionych operacji dowodzonej przez Unię. Zwroty kosztów dokonywane przez NATO na rzecz Unii.
5. Koszty dodatkowe poniesione przez Unię na towary, usługi lub roboty ujęte w wykazie kosztów wspólnych i udostępnione w operacji dowodzonej przez Unię przez jedno z państw członkowskich, instytucję Unii, państwo trzecie lub organizację międzynarodową na mocy uzgodnienia, o którym mowa w art. 37. Zwroty kosztów dokonywane przez państwo, instytucję Unii lub organizację międzynarodową na podstawie takiego uzgodnienia.

CZEŚĆ B

WSPÓLNE KOSZTY ZWIĄZANE Z AKTYWNA FAZĄ KONKRETNEJ OPERACJI PONOSZONE PRZEZ INSTRUMENT NA MOCY DECYZJI RADY

Koszty transportu: transport do i z teatru działań w celu rozmieszczenia, utrzymania i odtworzenia sił niezbędnych do przeprowadzenia operacji.

Wielonarodowe dowództwo grup zadaniowych: wielonarodowe dowództwo grup zadaniowych Unii rozmieszczonych w obszarze działań.

CZEŚĆ C

WSPÓLNE KOSZTY PONOSZONE PRZEZ INSTRUMENT NA WNIOSEK DOWÓDCY OPERACJI I PO ZATWIERDZENIU PRZEZ KOMITET

- a) Koszary i zakwaterowanie/infrastruktura: wydatki na nabycie, wynajem lub odnowienie pomieszczeń w teatrze działań (budynków, schronów, namiotów), zgodnie z potrzebami sił rozmieszczonych w celu przeprowadzenia operacji;
- b) niezbędny sprzęt dodatkowy: zakup lub wynajem w trakcie operacji nieprzewidzianego sprzętu specjalistycznego niezbędnego do realizacji operacji w zakresie, w jakim zakupiony sprzęt nie zostanie zwrócony do kraju macierzystego po zakończeniu misji;
- c) opieka medyczna i obiekty medyczne: opieka i obiekty pełniące rolę 2 w teatrze działań, inne niż wymienione w części A;
- d) pozyskiwanie informacji: pozyskiwanie informacji (obrazy satelitarne, wywiad, rozpoznanie i obserwacja (ISR) na poziomie teatru działań, w tym obserwacja przestrzeni powietrze–ziemia (AGSR) i wywiad osobowy);
- e) inne krytyczne zdolności na poziomie teatru działań: rozminowywanie na potrzeby operacji; ochrona chemiczna, biologiczna, radiologiczna i jądrowa (CBRN); przechowywanie i niszczenie broni oraz amunicji zebranej w obszarze działań;

- f) koszty transportu w przypadku przemieszczenia: koszty dodatkowe transportu wyposażenia grupy bojowej UE z teatru działań drogą lądową, morską lub powietrzną, w celu jej przemieszczenia. Jako koszty wspólne uwzględniona zostanie jedynie opcja najbardziej racjonalna pod względem kosztów;
- g) koszty bieżące rozmieszczenia operacji z mandatem wykonawczym w teatrze działań: koszty dodatkowe usług absolutnie niezbędnych do bezpośredniego wsparcia dla początkowego rozmieszczania sił jako całości w trakcie ich tymczasowego ulokowania w przypadku powietrznych lub morskich punktów wjazdu oraz rejonów ześrodkowania logistycznego i ześrodkowania wojsk w drodze do miejsca docelowego (zarządzanie ruchem lotniczym/morskim, obsługa ładunku i pasażerów, usługi celne i tranzytowe, usługi w zakresie bezpieczeństwa i ochrony, w tym ochrona sił, bezpieczne przechowywanie sprzętu i materiałów, usługi i obiekty pełniące rolę 1, zakwaterowanie, infrastruktura sanitarna (umywalnie, prysznice, toalety), jadalnie, infrastruktura usuwania odpadów, ogólne wsparcie inżynieryjne);
- h) pakiet gotowości do rozmieszczenia operacji z mandatem wykonawczym: koszty dodatkowe żywności, wody i paliwa na okres maksymalnie dziesięciu dni dostaw w przypadku początkowego rozmieszczenia sił jako całości, jak zatwierdzono w planie operacji (OPLAN).
-

ZAŁĄCZNIK V

WSPÓLNE KOSZTY ZWIĄZANE Z LIKWIDACJĄ OPERACJI PONOSZONE PRZEZ INSTRUMENT

Koszty poniesione w celu znalezienia ostatecznego przeznaczenia dla sprzętu i infrastruktury wspólnie finansowanych na potrzeby operacji.

Koszty dodatkowe sporządzenia sprawozdań finansowych dotyczących operacji. Kwalifikowalne wspólne koszty są określone zgodnie z załącznikiem IV, z uwzględnieniem faktu, że pracownicy niezbędni do sporządzenia sprawozdań finansowych przypisani są do HQ tej operacji, nawet jeśli zaprzestała ona swojej działalności.
